

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉRLAP.

BELFÖLDÖN: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÜLFÖLDÖN:

Egész évre . . . 6 ft — kr.	Egész évre . . . 6 ft 80 kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.	Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
Negyed évre . . 1 ft 50 kr.	Negyed évre . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTÖRTÉNYES:
FLÓR GYÖKÖS

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.
Hirdetéseket jutányos áron vállal el a kiadóhivatal.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Somogyi u. 24.

A magyar sajtóhoz!

(F) Emberi jogok, hon, népek s nemzetek védőjére, Sajtó! — úgyintélte Te hozzád fordulunk. Te eléd járunk és jönnek az apró porszemek kérésükkel, hogy halgasd meg az ő kicsinysegük szózatát. Mert mi csak porszemek vagyunk, vagy lidán a porszemeknél is kisebbek! . . . Azok. Csak a szózat, s a mit mi porszemek azon szózatba foglaltunk, az nem kicsiny; az nagy. A mit az örök hatalmasság minden teremtményének megad: emberi és léjogot kérnek maguknak ez apró porszemek!

Vagyunk és léteztünk, de erőll nem tud senkisen. Miként a felkelten anya üszölött-jével, a kit éjnek idején a veszedősegnék az utczára kitesz, banik csak velünk a nugas társadalom. Mi pinczérök, kivettejtjei vagyunk a nagy társadalomnak. Minket az nem tekint semmibe, emberi számba nem vesz, és mint ilyenekkel nem törődik velünk. Emberi tekintélyünk nincs. Lealaz, megvet és lenéz bennünket mindenki. S mind e miatt — még csak szót sem emelhetünk. Kihez? Hiszen senkinek, meg a kik hozzánk legközelebb állanak, a főnöki kar sem véd és partfogó bennünket, sőt legtöbbször ők is ellentétre vannak igaz, hogy sok esetben erre ők sem képesek. De miért, s mi okból? Az ő s a mi rendszertelen helyzetünk tul botrányos állapotai folytán.

De nem panaszkodni jöttünk. Nem, mert hiszen mi ugy sem panaszkodhatunk senkire. Hogy rendszerünk hibás, hogy jelen es jóvó helyzetünk a legkevesbejobb, es hogy mindezen felül a nagy társadalom kitagadottjai es megbélyegzettjei vagyunk, mind ezekért csak önmagunkat hibáztatjuk. Besismerjük, hogy elmulasztottuk, elhanyagoltuk ama szent kötelesség teljesítését, hogy ember-közül az életet es adózz a becsületért! Mi eddig nem tettünk semmit. Nem küzdünk, es nem áldozunk. Ezen mulasztásunkat most akarjuk helyreállítani. Es ezt elmondani, törtünk a nagy nyilvánosság elé . . .

Sokan vagyunk. 32—35 ezer azok száma, kik e szakma kötelékébe tartoznak. De ezen rengeteg számmal csak a kisebbik felet lehet a szakmát ismerő es tanultakat venni. A többi? Azok, a kik a pinczérseget sohasem tanulták, a kik az igazi pinczérnek közé a más pályák s iparágakról, vagy sehonnán sem száradtak. Azok, a kik a sokszor kínáló alkalmakat a legmohóbban használnák fel, hogy az által az ő kapási, hasznot leső

vagyunk kielégítve, s a közönség, ugy az üzletfőnökök megkárosítva legyenek. S ezek a mindenkit megsegyentítők, ha tetten is lettek kapva, nem pirulnak el, sőt sokszor a minden legkisebb szemérem nélkül, ők dícselkednek el diestelen bravourjukkal. Ha egy-egy helyen el is csapatnak, vagy hatóságilag fenytitettek, mindez nekik a legkisebb gát a további aljas üzletnek folytatása nézve. Ezzel mit sem törődnek. Mennek más vidékre, más városba, a hol őket még nem ismerik, hogy ott ismét üzessék az a minden tisztes erkölcsöt megrontó munkájukat, a melyek miatt is mi pinczérség a nagy-közönség szemében lettünk azok, a mik most vagyunk: lenyt nem számlálók, vagyis: kisebbek mint a porszemek.

Emberi tekintélyünk nincs — s anyagi helyzetünk — minő?

A művelt társadalom, a mi el nem ismert iparágunkról azt a nevezet valja, hogy ez egyike a legjövődalmozóbbeknek. Nem tagadjuk, es szakma busás jövödelmeket hajt. De a nagy nyilvánosság nincs tájékozva, hogy azon busás hasznot fenni számla még 25-od része sem élvezi; hogy azon képzelt nagy jövödelmet s hasznokat a pinczérsegnék meg Istenesen meg kell osztani másokkal is. A nagy közönség nincs aztani tájékozva, hogy a pinczérség, (vendéglősség) rendszere az az egy kiválság, a mely a hasonlóséknak, a helyzet kiszakmányolására a legtöbb es kedvezőbb alkalmat szolgáltatja. Hogy többet ne mondjunk: van-e tudomás a t. sajtó es a művelt társadalomnak a pinczér helyközvetítéséről?

Pinczér helyközvetítés, pinczér ügynök es cselészéző irodák! Mi ez?

Egy kohó, a bün kohója. It kovácsoltak a bünöknek mindazon fekete, szurtos köztársalát, a melyek a jellemet a jellemtelennel, a tiszta lelkiismeretet a tisztatlansággal, es a tisztes öngazertet az elfajultat egybekötve tartják. De nézzük közelebbről ezeket a kovácsokat.

A pinczérség rendszerint, s átlagos számítás szerint: egy pinczér es üzletben 2 hónapnál többet egy hazumban nem töl. Ha a pinczér üzletből kilép, hely kell neki. Ki ad neki helyet? Az ugy nevezett pinczér ügynök. It kezdődik aztán: A pinczérsegből a fenti sok számmal együtt, mindig többen vannak hely nélkül s zűkek újabb hely végett, az ügynöki irodát látogatják. Miután az üzlet az ügynök kezében van, az rendelkezési jog — hogy annak adom, a kinek

akarom* — őt illeti meg. Ha egy jól jövödelmező állása, a melyet betölteni rendelés szerint is: csak szakképzett pinczérrel lehet, ő abba nem az üzletnek, hanem a saját érdekéjének megfelelő helyez: a ki többet fizet érte. Annak a szakképzett s pályájaért megszenvedett, s tisztes pinczérnek, ha nincs fizetni az ügynök által megszabott nagy honoráriumot, — nincs üzlet.

Am az a pinczér, a kinek módjában áll fizetni, mi tekintettel sem feszlet elvete, vagy arra, hogy az ő volt pályájáról még csak két három hónapja hogy áttért a "mindenszéghez, ügynöki protectorás folytán mindenkori a legtöbb előnyben részesült. S mennyit kell fizetni pinczérnek hely közvetítésért. Főpinczéri állások: 300, 200, 100, 50 es 30 frtosok. Szobapinczérök, éthorádók, kávéházi pinczérök: 30, 20, 15, 10 es 6 ft. Az üzletek között vannak számtalan es számtalan olyanok, a hol a főpinczérök 2000, 1000 es 500 forint kötelesek övadék gyanánt letenni, (a főnökök) s a mely övadékok felül azok a főpinczérök nincsenek tájékozva, hogy azok számukra biztosítva vannak-e? Az ügynök ezt tudja, de ő neki érdekében áll, hogy az illető főpinczér ne tudja. Eleg ennek eről tudomást szerzeni akkor, ha mir az ügynöki honorát lefizette. Sok más esetben övadékok az által vannak közzéadva, hogy a főpinczérnek őrizetképen mindenféle oly inventarát (üzleti letár), mint: üvegek, fehérneműk, evőeszközök, kavésedények, kanalak, stb. vannak átadva, a melyek felügyelet es megőrzésére a minden módosok hiányzanak. Ha vesz aztan (persze hogy vesz) a drága letár! — ott az övadék. Mindenkivül annak a pinczérnek állása sehol sem biztos, illetve nem állandó. A hol több a kereset, azért nem, mert a rendszerelen vendégös es pinczér közti viszonyok, es az ügynöki kombinációk folytán a gyakori változások, napirenden vannak. De hát ez az ügynököknek érdekükben áll. A gyengébb meneti üzletekben pedig, odáig jutott ma már a pinczérség, hogy magát fenntartani képtelen.

Mind ezekből aztan nem következtethető az, hogy az a pinczér, az ő helyzet rendszeretlenségének kényszerítése folytán elvett oly dolgokat, a melyek a tisztes embert tekintélytellen ellenkezésbe jönnek? Hogy itt-ott néha előfordulnak esetek, hogy a főpinczérnek a vendégnek többet számlának, mindezen bajokat ismerő, mi azon nem csodálkozunk. Mert helyzete, s az üzleti körülmények kény-

szerint arra. Kérdezhető mindezek után a művelt társadalmat képviselő t. magyar sajtó, hogy ezen osztályokunk nincsen sajtója, a mely e mai kort megbélyegző szakszótályok rendszerének javítását sürgetné, vagy ezen famozus bujokról a nyilvánosságunk beszámolója!

Megnyugodva volnánk, ha azt mondhatnók, hogy nincsen. De sajnos, vannak. S ezen úgynevezett szakiapok létezése e szakmai fejlődésére nem hogy csak egy legkisebb előnyre volnának, de annak egyenes és határozottan megakasztó. Ő nekik nem kell újrendszer változás és javítás, miután ez esetben az önző elviség talaja veszélyes rázkódást okozna. Azok, a mai szakrendszerek változtatás mellett tartják, mert tudják, hogy ezek az ő önző céljaik célérésére hasznos és sápot huzni a legalakmasabbak. Az ő szemük előtt nem ezen szakszótályok közéjő, hanem a saját érdekeik lebegnek.

Tudván mindezen emberi ész és tisztesség ellenes dolgokat belatuk végre, hogy ezen bennünk úgy érköles, valamint anyagi tekintetben a teljes ellülés felé vivő rendszertelenség megváltoztatásért valamit tennünk kell. És a szakszótályunk bajait ismerő s annak ügyeit őszintén szívökön viselő s jelesb egyéneknek kiadták a jelszót: a „rendszerátváltatás”-ra és kitzittek czélul: az *Országos Pinczer Egyesület* létesítését; a mely nemes czél lenne aztán hivata mind fenti, úgy összes bajaink megszüntetésére. Azon nagy czél — *Országos Pinczer Egyesület alakítás* — célérésevel lennének a porszemekből, belőlünk pinczerekből élő lények, a kiknek létjogosságuk folytán megadadtuk az, hogy a művelt társadalom azokat is mint létezőket tekintendő. S elérjük ezen nemes czél megvalósulását azt, hogy szakmánknak tanult s képzett és hazánkunk jóra való és becsületes polgárok neveltetek. A helyközvetítést, az ujjkérjesítés kötés ügyét, s szóval

összes ügyeink intézését létesítendő *Országos Pinczer Egyesületünk* fogja intézni, a melynek alapköveti képzük; a tisztesség és hazafiság.

Nagy eszme, melynek céljai nemcsak, de a melyeknek megvalósítása a mi gyöngeségünk meghaladó nagy munkát igényel. De mi törekünk azt megvalósítani, mert tudjuk, hogy azzal mőtávó tettük magunkat azon jogok bírására, a melyeknél fogva a társadalom t. tagjai sorába emelkedhetünk. De gyöngeségünk érezzük magunkat. Gyönges és erőlenek vagyunk ahhoz, hogy ezt a hatalmas és nagy czél, a melytől osztályunk ezerjei jelen és jövőjének jobb léte függ, a megvalósítását jövőképünkbe tudjunk vinni. De nem, hátha meg sikerülne nekünk törekvésünk. Kétkedünk azonban, hogy művünk nem lenne tökéletes.

Mindezeknek tudatában lévén, meggyőződve a mi kicsinyességünk gyöngeségében, voltunk bátor a hazafias magyar sajtó színe elé járulni. azon szerény és nem sokat közlő szótatunkkal, hogy minket, a kik mindenkitől magunkra vagyunk hagyatva, segítsen fenti céljaink célérésében. Segítsen s támogatson küdelimünkben s csak annyiban, hogy ügyünkét és céljainkat a nagyközönséggel ismerteti, s azt és bennünket azok jó indulatába és pártolásába ajánl. Es mi porszemek, vagy még tán annál is kisebbek, akkor magunkban érezzük azon élet és tetterő, a mely ily nagy czélok megteremtéséhez szükséges.

Szervezkedés és mozgalom.

Országos értekezlet.

Szeged, 1899. június 15.

Még csak négy nap választ el bennünket ama nagy naptól, a melyen a magyar pinczárségnek egy új és szebb jövőt jósoló s teremtő intézménye megalkotásán dönt a határozás. Nagy és emlékeztetésben ki-

A gyűléseken a kellő méltóságos hang uralkodik.

A tagok nagy része bukkott kocsmárosokból, kufarúfokból, fűrdőtulajdonosokból, no meg azokból áll, kik eddig az Engel-féle borokat itták.

Hogy ezek, különösen az utóbbiak utalják a bort, az csak természetes.

A gyűlések este 10-kor kezdődnek. A tisztességes viselkedés, a gyűlékezés főalape.

A derék egyület elnöke, ezen nagy társadalmi állásból mérten a város legmagasabb hivatalnok — a tizlító torony őre, ki nagy fölénnyel az emberség felett kellekőp is érezeti, a mennyiben lenézi a föltszintől egészen az x emeletig lakó összes halandókat.

Mi sem könnyebb ennél — az ő magas állásánál fogva.

Az alének az pláne egy érleles akak. Az iparos osztályból való.

Középtermetű, vörös szakállú és hajzati, violás, inkább kébbe hajló ormányú individuum. Egész színekeverék.

Azt hiszem, nem követek el bűnt, ha elárulom, hogy józan állapotban kefeletők.

Ő talán az egyedüli a föld kerekességén a kefeletők czébeből, ki a mértelenségi együletnek nemcsak hogy nem halalos ellensége, hanem pláne tagja, sőt mi több, alénoke.

magasló napja lesz ez a magyar pinczér karnak. Egy oly épületnek alapköveti ténnek le ekkor, a melyre fennállásuk országvilág méltó csodával fog tekinteni, hogy azt pinczerek építették!

Hogy miért és mivégre tartatik ez a június 20-iki székűbő körüi országos értekezlet, a mult számmunkban ismertettük: az *Országos Pinczer-Egyesület* még ez érbeni megalkotásán régett. Hogy ezen intézményünk még ez érben létesíthessük, s hogy ezen létesíthetnek utja és módja megállapíttassék — tartatik a fontos tanácskozás.

Nagy szó ez, nagyon nagy szó. Egy oly intézményt alkig két év múlva létesíteni, a mely létesítését teendőik tulajdonképen évtizedeket szoktak igénybe venni. Szinte lehetetlenül hangzik s mindazáltal törhetően elvűségünk és szilárd akaratumknál fogva, ezen dolgot megvalósíthatjuk. — Természetesen a szükséges melletti segítőközöknek, mint össetartás és egyetértésnek hiányozni ekkor nem szabad. És mi bizunk a pinczárség józan gondolkozású és értelmes tagjaiban, hogy ezen köteles és formai szabályt be fogják tartani, mert csak úgy veszi ki mindenké a maga részét az O. P. Egyesület alkotási teendőiből, ha arra törekszik, hogy egyetértés és össetartás legyen. S ezt ily esetben mint az összes pinczárség ügyét illető kérdéseknél — O. P. E. alakítás — nem csak remélhetjük, de joggal elvárhatjuk.

A létesítendő O. P. E. 20-án tartandó országos delegált bizottsági ülésre szóló meghívók már szerkűldöttek, minden meghívóhoz egy levél mellékeltetik, a melyben meghívottaknak külön is figyelmébe hozatik, hogy az élők, vezető bizottság, miután erre nézve közzé fedezési alapja nincs, fényes fundatibusban nem részesítheti az érkezőket. Mindeztanban levélben megjegyezve van, hogy az érkezés bejelentése esetén az O. P. E. élők, vezető bizottság mindenkit szíves készség- és örömmel fogad és kalauzol.

Ugyan ebből nem következik, hogy drágulatos oldalborója akárhányozor meg nem veri, ha gyűlésekről reggel felét körszegen haza vonszorgor, mert már ilyenkor csak vonszorgor képes.

De ez már foglalkozásunk — nem az alénlőséggel, hanem — a kefeletéssel jár.

„Az egyület tagjai az egyület méltóságát úgy, mint kifele emelni tartoznak.”

Ez ugyan nem jelenti azt, hogy a szabályok rigiden tilalma daczára párszor be ne rugjanak, és ilyenkor egymást el ne páholják. És ez megint a méltósággal jár.

Egy szóval nagyon kedélyes társaság. És még hozzá válogatott is, a mennyiben csak fogházbünteseket leltük közül valóit gaják tagjaikat, és pedig azért, hogy annál feszletlenebb legyen a társaság.

Hogy az alénök, a kefelető, minden gyűlésen kivesszi a maga részét a borivásból, az csak már természetes, annál is inkább, minthogy az tilva van.

A gyűlések, ugyan nem tanácskoznak sem a világképről, sem a kiegyezésről, — mindazok daczára elég unalmasak.

Hogy ilyen öszejöveteleken irtó hadjárat folyik a bor ellen szóval és tényleg, az magától értetű. Szóval lerántják, lehurrogatják az összes borkereskedőket és kocsmárosokat, kik a bűné csabitják az ártatlan baránykákat, tényleg pedig annyiban folyik

AZ UJJKER TÁRCSÁJA

Mértelenségi egylet.

— Az „Ujkor” eredeti tárcaja —

Hogy ilyen egyesületünk is van, azt hiszem, mi sem természetesebb ennél.

Ha már a bulon captiv utazók, a repülő gép feltalálók, no meg az új földrészek fedezésük egyesületét alakíthatnák, akkor miért ne egyesülhetnének azok, kik — legalább a publikum előtt — boriszonyban szenvednek.

És pedig hozzá milyen derék egyület ez! Tagjai a társadalom minden rétegeiből vannak, még a legalacsonyabból is. Szóval demokratikus egylet.

Jelszavuk elég prouzi:

„Hála a filloxerának!”

(De a műbort nem tekintik tiltott itálnak.) Egyleti helyiségük a „Vidám halászhoz” címzett kocsmája. Czéljuk: a csak nemrég furt arzei tuk mielőbbi teljes kiapadását előmozdítani.

Ezt ugyan úgy is el lehetne érni, ha a „Vidám halász” kocsmárosának a borát innák meg, mert abban is kitűnő, sőt még desztillált arzei víz van.

Öszejöveteleket hetenkint többször tartanak, már csak azért is, hogy a nős tagok annál többször szabadulhassanak hazulról.

Az előkészítést vezető bizottság itt hívja meg mindazon szaktársakat, a kik a *ury-hírből* számoltak, de tin az véletlen okból nem kapták volna meg. Kéri tehát elők. v. bizottság szaktárs urakat, hogy ezen előfordulható esettől eltekintve, jelenjenek meg minél többen a 20-iki értekezleten, annál is inkább, miután arra egy a helybeli, mint a fővárosi sajta és a pinceszegyletek is meg lettek hívva. Jöjjünk el tehát és legyünk itt minél többen, hogy ezen értekezletünkön a sajtó képviselőiben s a többi megjelent, (a nem szakunkhoz tartozó: vendégeinket, ha nem is külső fényvel, de impozáns számban fogadhassuk.

Az O. P. E. országi delegált bizottsági értekezlet megtartása a Stefánia-kioszkban f. hó 20-án leend s kezdődik delután 3 órakor a következő programmal:

Munkaprogramm.

1. Az O. P. E. alapszabályai alapelveinek megállapítása s az ekként megállapított alapszabályok letárgyalása, valamint annak megszüvegetése és felterjesztése iránti intézkedés.
2. A kebelbeli helyeszközök, önszegélyes és betegségnyelviseres kérdésének tárgyalása.
3. Kulturális feladatokról való tanácskozás, u. m.: önképző körök felállítás, szaktókatás stb.

4. Szervezkedés.

a) az O. P. E. megteremtésére irányuló mozgalom jelenlegi állapotának ismeretése és arról való jelentésel.
b) a mozgalom további intézása, az előkészítést vezető bizottság újra választása, a további szervezkedés módja és miként való irányításának megállapítása.
c) intézkedés tétel s általános megállapítás az **Országos Pinceszegylet meg az évben megtartandó alakuló ülése** (országos congressus) iránt.
5. Esetleges indítványok és interpellációk tárgyalása.

A létes. O. P. E. előkészítését vezető bizottság az O. P. E. mozg. bizottság és A-Társaságaihoz az eddig befolyt penzek kímátársaság iránt megkeresést intézt, a

az író hadjárát, hogy elpusztítsanak minden bort tekintet nélkül a vizadallásra, mely benne van), a mit a „Vidam halasz” pinceszegylet találnak.

Hogy ilyenkor barátságosan ölelkézés és öklelés a vege, azt már a józan ész is eltalálja.

Azonban a nagy publikum előtt a mértékesség egyet solid, utálja a bort! Történetesen majdnem csupa nos tagja van. Az egylet cizimvel lépve vezeti feleségeket.

Es az egylet — a toronyör és a kefe-kórával, meg valamennyi tag örömeire, — a tagok örvé egyvetemben virágzik, sőt örösi fellendülés (a borfogvazásban) nyert azzal a momentummal, hogy egy második élő kefe-kórá lett be az egyletbe!

Szép haladás! A harmadiknak belépését ünneppélyesen fogják megülni.

Erre az ünneppélyre magam is elmegyek. Mayer József.

A pyramisos hazajából.

Közi: VÁSÁRHÉLYI KÁROLY.

III. folytatás.

Az igazi keleti életet csak az elővárosokban, vagy Cárinnál tud lehet látni. Itt össz-

melyre miután választok be nem érkeztek. f. hó 8-án tartani szándékoztam ülést f. hó 19-ére halasztotta el.

Nagygyűlés Szatmáron az O. P. E. ügyben.

F. hó 2-án tartott nagygyűléstünk igen fényesen sikerült. Azt az őszinte lelkes hangulatot, mely itteni szállodásaink és a jelen volt sajtó képviselőimél nyilvánult, leírni lehetetlen. Az eszmének felanjákn szolgálatukat mind erkölcsi, mind anyagilag. S nem tettezt, nem szalmatüzként felcsapo s előbbanó láng volt az, hanem igazi fogadalm, hogy ezen szent célj harcosává szegődnék. Meg most is teljesen azt vagyok hatva azon lelkes hangulattól; tollam megáll, nem tudok tovább írni — fejezte be szatmári tudósítottként eként levél — a melyben az ottan f. hó 2-án megtartott nagygyűlés lefolyását írta meg.

Es ezen elkészedést érzem én is magamon, a midőn ezen sorokat írom. Eszembe jüt Szatmár, a mi szakosztályunk nagyjával, a kik ottan egykor azt az emlékeztetőből soha ki nem menő „nyugdíj kongresszust” rendezték. Minő igazi kelkesültség uralkodott ott! Soha többet ilyen, egy congressus sem. Igaz, hogy ekkor ott még az eszme az élvek egyessége alapján állott. Az utána következő szegedi, nagyobb szabású és minden tekintetben impozáns volt, de itt már a szatmári lelkesedésből hiányzott, mert az eszme a félbomlott elvi egység és a szó érvek csatáinak roncsa lett.

En nem himnét el, hogy ez az „Ujkor” által hirdetet O. P. E. eszméje czéljában oly nagy és fenségese, ha Szatmárnak megnyilatkozása ily lélekemelő formán s módon nem törték. Mert hiába: ha valami eszme-nagyságról óhajunk bizonyítani, akkor csak Szatmár fele fordulhatunk, mert ott az igazi szép és nemes fogalmak mindig napfényesen állanak.

Üdvözlöm a szatmári szaktársakat, különösen Pongréc Lajos és Schöbl Feren-

cz pontosulnak mindazon régi és újabb látnivalók, a melyek az idegeneket tulajdonképpen is a messi keletré vonzzák. Ezek között étek érdekességek bírnak a bazárokn, aruházak, kávéházak, fürdők s egyéb mulató helyiségek.

Az utcazi életet a maga nagy zajos és lármásságával már leirtam. Mindez azonban közel sem állható azon sűrűs-forgás és zsibongásúhoz, a mi itt a bazarok körül történik. A sok tarka színű vegyűlék nép egy babiloni forradalom képét nyújtja.

A kávéházak és mulatóhelyiségek csak az ó ropant úti egyszerűségükkel keltenek feltűnést. Itt ezekben, mint nálunk, az újabb kor modern művészetét és a finomabb érlelnek megfelelő dolgokat nem lehet látni. A kávéházakban török pipa, török kávé, és az izléstelen berendezés az egész feltűnést nyújtó, a mely látványosságban azonban élve kevés a gyönyörködni való. A mulató helyek rendezés csak tanácsosokból, illetve táncosnőkből állnak. Az itteni népszokás nem tartja szépként vagy megengedhetőnek, hogy férfi tanczkós is legyen.

A mik leginkább még megtekintést és említtést érdemelnek, azok a fürdők. A fürdők szépek, s habár törökös is, de berendezésük étek csinosak és figyelemre méltók. Hasonlótságg tekintetben összehetők a

urakat, a kik ezen ülése rendezéséből az ország-lánrészt víndikálhatják maguknak. De benső üdvözletem küldöm a mi eszménket megkúveva tévő szatmári szállodás, és hálas köszönetem a szatmári sajtót és művelétsáradmat képviselét uraknak, a kik az ő igazi nagyságuknak a legkisebb megszerbórtása nélkül jelentek meg azon az egyszerű pinceszeg, de nagy eszme gyűlésen. Es fogadják ezt, — hálaik és köszönetünk — az őszesség részéről.

A szatmári nagygyűlésről szóló jegyzőkönyvet a következőekben közöljük:

Jegyzőkönyv.

Az O. P. E. szatmári mozg. bizottság 1899. évi június 2-án tartott nagygyűléséről.

Jelen voltak: a sajtó részéről: *Tanulmány* Gyula, a „Szamos”, *Benczecz* Sándor, a „Szatmár és Vidéke” és *Mohár* Ernő urak, a „Szatmár Nemzet” helybeli lapok képviselőiben. Megjelentek *Dr. Gross* Henrik orvos és *Vásárhelyi* Miklós magánzó. A szállodások és vendéglők részéről ott voltak: *Valkovics* Sámuel szállodás, pinceszegyleti elnök, *Kolossa* Zsigmond szállodás, *Friedl* V. Ferenc szállodás, *Weiss* Adolf és *Szatmári* Imre vendéglők. A pinceszeg részéről: *Schöbl* Ferenecz, *Domb* Jenő, *Bakonyi* Károly, *Mészáros* János, *Kiss* Sándor, *Gross* Sándor, *Weiss* Dámely, *Pongréc* Lajos, *Weber* Béla, *Károly* Béni, *Klein* Lajos, *Bleyer* Zsigmond pinceszegyleti ügynök, *Baumgartner* M., *Móricus* Dezsi, *Móricus* Zoltán, stb.

Pongréc Lajos, mozg. bizottsági elnök, az ülése megnyitása kapcsán lelkes szavakban üdvözlő a díszes szereget s a sajtó részéről, illetve a nagy közönséget képviselő kiváló személyiségeknek szíves megjelenésérő mély tiszteletét és köszönetét nyilvánítja, kéri fel az összes ott levőket az O. P. E. ügy-és czélja ismertetésének meghallgatására, ajánlja azt egyzersmind kegyes pártfogását és figyelmükbe. Az O. P. E. eszméje és czélját a következő lendületes szavakkal előadott szép, magvas beszédben ismertet:

T. értekezlet, melyen tisztelt uraim!

Előre is b. elnevezésként kercem, ha tán gyenge szónoki tetszetgennél fogva homli szövegökkel nem tudom kiszinezni beszédem, a melyben a léteendő Országos Pinceszegylet cizélját ötleleg jelen üléstünk

budapesti Rudasfürdővel, a mely szintén török stílusban van építve, a melyeközököp:

A főcsarnok a fürdő épület közepé tájjára, egy kupola alá esik, melynek szintjén közepén a vizsgálatok lövele s azzal közönléle jätékok után szokótok (tassig) körül alacsony padok (diván) vannak elhelyezve, a melyeken fürdőzés után szokás pihenni és szórakozni egy eszse kávé és egy *Nargile* (vizi pipa) mellett.

Egy érdekes hely, a hol legalkalmasabb a keleti élet tanulmányozása, kátró kikötője a Niluson, a mely Boulogne elővárosában van.

Idé India, Arabia, Nobia, Kharraon és *Soudanból*, a legsötétebb Afrikából érkeznek Dahnbaahkon (mlusi hajó) a népek és hozzák a sok érdekes és szép árucikküket, mint: gyöngyök, ékkövek, elefánt csont, casimir, selyem, strucz toll, szőnyegek s ezenkívül kavét, indigót s többféle élelmi cikküket, a melyeket itt a sok alkalmat lesó Európának kereskedők a legkévelőbb árakon vásárolnak meg. A mi a nyelvet illeti, az anyanyelvét használják azonban csak a helyszínlőtelekt használnak maguk között. A kereskedelmi nyelv angol vagy francia, a mi legnyugvóbb részben az itteni népek is megérték. Többekévesb etjársedésnek örvend az olasz és a görög nyelv használata is.

tárgyat a következőkben leszek bátor ismerteti.

A magyar pinczérség körében Szegedről mozgalom indult meg egy Országos Pinczer-Egyesület létesítése iránt, a melynek célja volna: a pinczérseg erkölcsi nivója emelése, annak jelen és jövő létehez reformálása, e szakmának képesítéséhez kötése s a főnöki és pinczéri kar közötti levő viszony rendezése és szorosabbra fűzése. De a mi egyik legfőbb célje: az osztálynak szakképzett pinczéréket, hazánknak pedig becsületos és igazíhónak nevelni. Létesítendő intézményünk tehát nem valami nyereséskedői vállalat, hanem, mint ezt már a cím is mutatja, egy-egy erkölcsi testület, a melynek megalakítására folyó mozgalmunkat illetőleg — szerény nézetem szerint — kell, hogy a magyar társadalom figyelme is felénk forduljon. Es mi, valamint az ügyek vezetősége, ezen célunkat elérve, arra törekszünk, hogy a n. é. közönség figyelmét és irántunkai jóindulatát megnyerjük.

Szólt ezután szavakkal megvilágítja a jelen pinczért megbecsületes rendszert s állapotokat, a melyeknek előidézői voltak s azok most is a *pinczér pályára áramolt sok létes. erőtlenek.* Szavainak illusztrálására esztelket hoz fel és példákkal bizonyít. Kimutatja, hogy a pinczér szónak a bizonyítási terezen nincsen hitele, s a névnek legkisebb tisztelet s tekintélye a tisztességes társadalom előtt nincsen, s hogy a pinczér, mint egy elzüllött és megvetett egyén, mindentügyben kívül hagyatik. De — folytatja — ezen intézmény létesítésével nemcsak mindazok, hanem meg fognak szűnni a pinczérseg minden tekintetben kiaknázó sok visszaéléseik, s a kik mindegyiket megbecsületes és létvonomorokat előidező bajok okozói voltak, az úgynökök. Es ekkor megismerteti a tervezett O. P. E. kebelbeli helykövetetését, ezzel kapcsolatban a jelen úgynöki zsarolásokat s visszaéléseit is mondia: — Ekkor ezek a valódi pinczérek testen élő pikárok meg fognak szűnni. *A kik folytonos alkalmunkjuktól aóa törekedtek, hogy saját céljuk is érkelek létesítésével a pinczérseg teljesen kikészülhessen s egy erkölcsi calamant utavégig tökre legyek. — az O. P. E. létesítésével nem fognak létezni.* S ezután, az ide vonatkozó tömeges példák felsorolása után alaposan ismerteti az O. P. E. on és beteg-

A sok különféle és másutt sehol sem látható bámulatos dolgok szemlésebe és gyökérgörődésébe míg az ember szinte belemertül, addig majdnem elfelejti, hogy mindent látottunk érdekeség dolgában meg sokkal felülmúlóbbak is vannak a kíváncsi vágy megdúsítása. Az idegen ugyan nem azért jön ide, hogy itt a másutt látottak felét emelkedjék, hanem hogy azokat az itten látottak és tapasztalhatók gazdagítsa. Egy külföldöt és különösen kelet látogatót jött utas figyelmenek és naplójának mindig nyitva kell állni, s annak legfoképényi törekvésnek kell lenni, hogy minden legkisebb dolgot lassan és feljegyezzen.

Tudva azt, hogy az emberek kíváncsi vágyai közé legelső sorban is az utóérthetés és tiltott dolgok tartoznak, itt szintén előtérbe helyezkedik: látni azt, a mi idegen szemeknek nem szabad. Mivel hogy itt ezen titokzérűség vágyában azok is nem kis számmal léteznek. A többek között ide tartozik az az európai halandók fogalma előtt nagyon ismerős, de a valószínű azok közül annál kevésbé látott . . .

Hárem.

A kelet titkának egyik legnagyobb titka ez. Ez olyan, mint a földön tal lévő ég-

segélyezési célját, az önképző-körök által szellem-művelést és a leendő szakiskolákat, és ismertető beszédét ezen szavakkal fejezi:

Czélja tehát t. uraim az O. P. Együletnek, hogy tajjal tisztességes és szakképzett, tanulmányok legyenek, czélja a pinczérsegnek teljesen kiművelése, több nyelvekre kiképzése és mindentügy érzelmben, hogy a hazai pinczér szakhoz tartozók mint itthon, úgy mindentügy magyarok legyenek! . . .

T. uraim! Ezek azok a czélok, a melyeket az O. P. E. meg akar valósítani s a miük én, mint egy nem az O. P. E. égse alatt felmont, mondtam és ismertettem. Elmوندtam úgy, a mint azok vannak, s a mint én azokat tudom és most, a mily egyszerű, de oly tiszta szóból jövő szavakkal kérem a szatmári főnöki kart, hogy ezen nemes és nagy eszmet megveskedjék a magavé tenni!

A szűnni nem akaró eljenzés után, *Kalocsa Zsigmond* szalodás egy lendületes és magvas szép beszédet mondott, a melyből ide írjuk a következő közfajelenre méltó szavakat:

Nagyon mehatott az Önök szóp és nemes eszméje, a melynek hozzájárulása minden tekintetben hasznos és üdvös célját helyeslen. Kérem Önöket, hogy azt létre hozni óvatossal és tisztén alapra fektetni törekvejenek. Ekkor nem a magam, de a szatmári összes rendelőtök nevében mondhatom, hogy mireánk mindenképp szándékokat. (Viharos eljenzés.)

Schwarz Miksa összatartásra inti és buzditja a tagokat, mondván, hogy az úgynöknek fényes sikerülése csakis úgy lesz lehetséges, ha a pinczérseg össze tart. (Eljenzés.)

Ezután

Tankóczy Gyula, Szatmár sz. kir. város t. tanácsosa, a Szamos* főmunkatársa monddott egy úgynököt kiemelé magvas szép beszédet, a következők s minden hazafias érzelmet fel lelkesítő szavak kíséretében.

T. uraim! Nagyon elragadt az Önök szép eszméje, a melyet nem csak a pinczérek és vendégülököknek, de támogatni és foglalozni kell vele a kulturmissiókat mindig hiven teljesítő körök s az ország minden hazafias polgáranak. Haladjanak bátran s ferrians Önök a kitűzött cél felé, törekvésüket siker fogja koronázni. A hazai sajtó és a hazafiai támogatására mindenkor számithatnak. . . . (Színi nem akaró viharos eljenzés és taps.)

világ: láthatatlan. Mi egy más földrezt lakó emberek, otthonunkban eről — a halomra és lélekát után — csak képzelődhünetk, s ha a tengereken keresztül valahogy ide kerülünk, itt azt a csupa ajtó és ablakból aó (metszett) fából készített ablakok, a melyeken (le, de nem láthatni) épületet csak kívülről láthatjuk. Annak kejes és utkozatos begyvilágiról azonban csak elméldkedhünk. Mel nem történhet eset, hogy az török kegyelmes (basa) vagy nagyságos (bey) ur, az ő hárem palatájának (keleti kastély) belsejét valamely idegennek megmutassa, ha csak valami legközelebb meghiitt barátjának nem. Oótan egyedül csak maga az ur, a kit az ő hárem angyalán mindenhá hála- és dicsőenkkel zengenek körül. Szóval pedig egy hárem: egy tündér-paradicsom.

Még ide nem kerültem, addig én is csak annyit tudtam a Háremről, mint többi idegen társaim. Ide jötmökör szintén nem töbбет: hogy látam kívülről a furcsa palotát: ezzel mit se tudtam meg. — De özöstök a kíváncsi vágy: bármint uton-módon meg tudni a sejtémes titkok és látni a föld paradicsombeli angyalokat. S e vágyam egy nagy és ritka véletlen folytán, teljesült.

(Folyt. köv.)

A szóból lelkes eljenzések és tapsok lecsillapulása után *Schlagl* Ferenc általános figyeltem körül terjeszté azó indítványát, hogy jelen ülésből kifolyólag a szatmári mozg. bizottság az O. P. E. előkészítését vezető bizottságöt ertesítse a következő tartalmú sürgönyvel:

T. Főúr Gyűző, Szeged, Az eszme ügyzött. Högjára On és az előkésítészet vezető bizottság bizalmunkat s kérjük, hogy minket is sorozzának az Önök igaz ügyünkért harczoló seregébe!

(A jelen voltak.)

Mitán után *Schlagl* F. indítványát egyhangulag elfogadta, eñök *Paapicz* Lajos, a szatmári mozg. bizottság nevében lelkes hangú és halas szavalkban mond újból közönemot egy a szatmári sajtó n. é. képviselőnek, a pinczérseg ügye iránt ósztinén érdeklődő dr. *Gross* Henrik és *Forstner* Miklós, valamint a pinczér érdekeket mindig ósztinén szívőkön viselő szatmári szálló- és vendéglő tulajdonos uranakk, a kik az O. P. E. mozgalom célját nem csak helyesnek, hanem magukévá is tették. — Az ülést az O. P. E. iránti leglelkesebb hangulat és annak eljenzése között zárta be.

Schriner Antal,

I. titkar.

Jegyzőkönyv.

felvétel az „U. M. P. T.” folyó évi 1899. június hó 5-én a „Püzenci sörházban tartott választmányi gyűlésen.

Jelen voltak: *Mayer* József eñök, *Linczmayer* Gyula aleñök, *Fleischmann* József pénztárnok, *Obering* József háznyag, *Hevér* János, *Kabina* Elem, *Szegebold* Károly és *Radványicz* Cornel títkar urak.

1. Eñök a jelenlévöket üdvözölve, a gyűlést megnyitja és a mult üléz jegyzőkönyvének hitelteltesítésre felkéri *Hevér* J. és *Fleischman* J. urakat, s a tárgyos első pontját értelmeben felhívja a választmányt a tagok végleges igazolására, a mi megöröndeve, az eñök *Törolódi* Károly kivételével valamennyit véglegesen igazolt tagoknak jelenti ki.

Törolád a felvétel megtgadásáról irásbelleg értesítetik.

2. *Wagner* ellenör lemondása folytán, ki városunkat elhagyta ugyan, de azért egytetünknek továbbra is tagja marad — az ellenör állás betöltéséé vált szükségessé.

Ezen áltásra eñök *Szegebold* Károlyt jelöli, kit a jelenlévök egyhangulag meg is választanak. A megterjesztelt vált, tagságra *Renzicz* Mityás főpörcézt választják meg.

3. Eñök indítványozza, hogy mitán a magas belügyministerium az „U. M. P. T.” alapszabványt véglegesen jóváhagyta és úgy működésünknél most már mi sem all utáiban, egy reggebi gyűlést határozatának értelmében a jelenlévök haladéktalanul rendeljük meg.

Ez egyhangulag elfogadtatván, títkar bizatik meg a mielöbbit megrendésénél.

4. Mínthogy egyéjti helyiségünknél 12 órákor zárórāja volna, eñök egy küldöttség elküldését indítványozza, mely a főokapintny urat felkéri, hogy a gyűlések napján a helyiség záróráját figyessze fel.

A küldöttségbe *Mayer* József eñök, *Linczmayer* Gyula aleñök és *Obering* József háznyag urak választattak meg.

5. Mínthogy az egyesület megalakítása sok kiadásba került, a választmány azzal az indítványával lép a közügyés elé, hogy minden tag, tekintet nélkül arra, hogy fizette-e már beíratisai díjat, újból fizessen 50 kr. beíratisai díjat.

A volt pénztárnok pedig tegyen a legközelebbi ülésen pontos jelentést a kiadások és bevételekről.

6. **Lőszinger** alélnök indítványára Patukovics József rendes tagot felvették.

7. Legközelebbi közgyűlés nagyjai a folyó évi június 9-e. péntek lelt megállapítva.

Ezzel elnök megköszönve a jelenlévőknek a megegyest, az ílést békésben.
Ujvidéken, 1899. június 5-én.

Rodriguez Carrel,
titkár.

Major József,
elnök.

Az O. P. E. alakítási költségzeih

a szegedi „Kéziművészbankba” újabbán a következők küldték be tudijukat.

D.-Szent Mártonból Málai Gyula 33 óra beklüdtől 1.90 kr. **Oroszlávit** Weisz Izidor meg. bizottsági elnök beklüdtől 4 frót. — **Dobrevcei** I. szaktársaink közül, mint ezt már jeleztük is, az O. P. E. elnök vezető bizottságába mint kültagok többen léptek be, befizetve egyszeresmind a rendes tagsági adót, a melyet, 6.00 kr. összeget **Válaszgy Ferenccz**, **derék ügybarátunk** helyezett el a „Kéziművészbankba.” A belépett tagok a következők: **Grünwald Gyula** fr. 40 kr., **Gede József** fr. 40 kr., **Horl György** fr. 40 kr., **Kohn Rózsa** fr. 40 kr., **Schwanetz Vincze** fr. 40 kr., **Valacsy Ferenccz** eth. 40 kr., **Koltybán Andras** eth. 40 kr., **Krausz Gyula** eth. 40 kr., **Berger Kálmán** eth. 40 kr., **Lobbermayer József** eth. 40 kr., **Schlesinger Zsigmond** pénzt. 40 kr., **Kolban Péter** eth. 20 kr., **Rusznajki Mihály** borfitó 40 kr., **Inotay József** eth. 40 kr., **Plisch Hubert** eth. 20 kr., **Nagy Mikály** fr. 20 kr., **Mirovitz Ignacz** fr. 20 kr., **Kiss Lajos** kavics 40 kr., **Ollasak Tivadar** pékmester 50 kr., összesen 6 frt 90 kr.

Ez újabbán befolyt összeget, 12 frt 10 kr. a lapunk 36. számában kimutatott 873 frt 95 kr. hozzáadva, van összesen 886 frt 05 kr.

Mitrovác Adolphoz.

Temesvári, 1899. június 10.

Kedves kártárs!

Mint az országos pinczer-egyesület létrehozása czéljától megindult mozgalom egy szerény, de annál összintebb munkása, a ki ezen零售, pinczerekre, nemkülönben egész szakmáinkra idős, hatástanba is meg kisszámhatatlan jelentőségű mozgalom minden egyes jelenségét és legszekélyebb mozzanatát is eber figyelemmel kísérő, jóság óráimban vettem az Önnel az »Ujkor«-ban f. évi június 1-én napvilágot látott megnyilatkozását.

Egy bőszen gondolkozó úgy is egy nemesen erős szív megnyilatkozása volt az, a melyet minden pinczérnek el kellene olvasni, különösen pedig át kellene gondolni, legközelebb pedig meg kellene érteni; mert ha ez megértőné: meg vagyok győződve, hogy mozgalmam az által nagy lenjűletet nyerne.

Készséggel ismeteln Önnel, kedves kártárs, hogy magas színvonalon álló megnyilatkozása kivűlen meg igen sokaknak, a kik mozgalomuk jelentőségét megértik és azt átérzeni tudják, nagyon jőcsesz. Az Ön előző helyzetet, melyet szakmánk társadalmában méltán elfogal is az Ön egyénisége, a mely feltűnen tisztellett követel minden szakmabeli tényezőktől, csak főkvetta jelentőségében azon bős szavakat, a melyeket Önnel, kétségségül a mi ügyünk iránti jó érzése és buzgalma sugall. Mi stietünk is ezt a mi, illetve a mi ügyünk részére lefojalni, hogy azt annak idővire mind jobban igazmölösztessük. Nem szenvedhet kétségget részünkül, hogy ebbe Ön készséggel bele is fog egyezni, mert hiszen nem lehetett az Ön czéjja sem más, mint hogy megnyilatkozásával ügyünknek jó szolgálatot tegyen. Lefojalni tehát

az Ön szavait úgytünk részére, mint olyant, a minőt fájdalom, ez ideig a fővárosi szakközsége részéről meg eddig nékülözöttünk kelte, kétségségül úgytünk nagy hátrányára. Az Ön megnyilatkozásait fokozza jelentőségében azon körülmény, hogy az olyan helyzetű ön, a honnét mi valamí jó, valamí bizótól úgy ritkán, ellenben heves és rosszakaratú támadásokat minden időben várhatunk. Hogy miért van ez: az igazán érthetetlen. Hiszen mi is csak olyan kenyeret eszünk, mint a mi fővárosi kártársaink. Mondhatom Önnel, hogy az esetben, ha ezen érthetetlen anomália fenn nem állana a főváros és vidék között: a mi tervezett szaktintómányaink már rég túl volnának a tervezés stádiáimban.

Igazán csodálatos, hogy ez így lehet, de fájdalom: az így van. A helyett, hogy a fővárosi verne kezébe a vezérserpét, a vidéknek kell magat mintegy védelmi helyzetbe helyezni, a fővárostól jövő támadások ellen.

Az Ön megjelése a kizűlterén engem nagy reményekkel tölt el; himni merem, hogy az Ön fővárosi kártársai magukéval teendik az Ön bőszen gondolkozás möláját, mi által pedig létrejövök azon contactus köztünk, a mely az O. P. E. megváltoztatásának elengedhetetlen feltétele.

Nem akarom Önt buzdítani, mert hiszen arra nincs szükség, csak óhaj képen jelzem Önnel: tegyen meg a jövőkben is minzent, hogy azon szép és údvös eszme, a mely az O. P. E.-ben nyilvánul, fővárosi kártársaink körében is mind nagyobb teret foglaljon és ha ismétődné a jövőkben az, hogy czéjatoszán felvezetett kártársainkat kellend felvilágosítani: emelj le szép és világos szavait, a mint azt tette.

A Szegeden leendő viszondlatásig is sokszor üdvözölj Önt igaz szívből, osztinve kártársra:

Tóth Kálmán.

„Borvásár.”

— Borhämistióknak —

Tétett ezen kérdés:

»Az Isten szent szerelméért, vajjon mit vehették az a szegény vendégösipar, hogy annak még a saját szaktárlaja is ellenségeve lett! ...»

Mit vétet — hát semmit. Legfőlebb az a helytelen eszelekedet követte el, hogy azt a lapot kellőkép nem partfogalja. (Mint tetűnk is erről említtük) így aztán az — miután levegőből ő sem élhet, annak a háta mögött állt, a ki az ő tisztességes borkereskedelem, stb. tenájai cikkéit a valódi méltánylisan részeseitette.

Általánosighban tudott dolog az, hogy a borhämistióknak idején a legmesszebb menő itézetkedéseket megtették arra nézve, hogy az ellenük hangolt közözetet más irányba tereljék, s hogy a már rajtuk száradt **borhämistiók** vadját, bármi módon és áron leomassák magukról. Az erre a czéjra, a legalkalmasabb eszelekedt, a sajátot akarták megvásárolni. (Lásd »Borhämistióknak« ez. cikk. »Ujkor« 30. száma.) Csak hogy ezen szegényletes tervük dugába dől, miután a tisztességes, saját már csak a hír hallatára is, mintegy üdörnyóra fordult el tőlük. Mindazáltal borhämistióknak mégis sikerült egynehány **indéréket** szolgós, s szem előtt tartó lapot megnyerni ügyüknél. Ezek aztán nekí is álltak, és tettek-verték, irták, cikkeztek ellene a napfényre derült igazságnak, és érdekében a **borkereskedésnek** ...

De mi köze mindehhez a történtek után a magyar vendégös iparnak? S mi köze ahhoz egy vendégös szaklapnak?! Hogy csak éppen foglalkozzon vele? Mi is foglalkoztunk; s tettük ezt nem a borhämistiók, hanem a vendégösség érdekében. Ez is kö-

telessége minden, legkiváltképen pedig egy olyan szaklapnak, a melynek a homlokian ezen osztály neve, cifra szimbólum formában ott díszeleg.

Kreiserfajós, speczerfajós, kisebb-Magy. kir. Jahan-és szavár árulók, kisebb és nagyobb kereskedők: mérték, mérik a bort, a sörét és a pálinkát. Gyönyörű vascsók! Pedig ezen italcikkek nélkül azok a szatócsok is boltosok elhülenehek ám, mert hiszen árulnak ok Jahanyt, számvrt, orjat, szappant, gyertyát, fűszert, szálamot, pantiflikát, stb. stb., külön és szaz féle oly cikkezket, a melyeknek mindegyike annyira behozza a magá hasznát, hogy annak a kereskedőnek létén biztosítva is van.

Hat annak a vendégösségnek? ... A vendégös nem kereskedik semmivel. Ennek egyetlen hasznát hajtó s eladni való cikkez van: az ital (bor, sör, pálinka féle). Az ételen vajmi edve keves a haszon, de legfőbb vendégös erre ráfizet (konyha tartás). De azért a nagy fogszaftási s a többi kis alk. fizetése nem csökken, és az a háztuladonos nem veszi figyelembe, hogy az a vendégöl berül — a kinek egyetlen cikkezét úgy hílen árulják azok a szatócsok s kereskedők — bizony, bizony Isten csodája, hogy élni tud.

Mind arról a mi igen tisztelt lapjárunk, a »Magyar Vendégös és Kavés Ipar« nem cikkezett. Ezen dolgokat foglalokozni nem tartá érdemesnek? Vagy talán nincsen tisztában a fogalomal, hogy mi az a vendégös, hogy mi az a speczerfajós, stb. vendégös ipart megrőlözés és károsító? ... Vagy talán ő is azt a mi oly sokszor hangzatosított élvüket tartja tiszteltemben, hogy »spártól minket és mi is partunkon téged!«; j. j. csak hogy ezen elvi tiszteltemben egy kis tévedés is lehet. Mert hogy t. lapjárunk a vendégös ipar rovására partója a borkereskedelmét, és azon elvi igazsággal hanyat-homlok ellenkezik.

De talán már át is mentünk a stitáriusi szabályokom. Nem jó vége lesz. Nagyon kemény talán lenni a lezke, a mely miatt még a kritikerak bélyegét stit ránk t. lapjárunk. No nem baj. Az igazsag megmondásáért szenvedni szokás. De mi ezt is külföld. Ha a többit elbrutk, ebbe sem hatunk bele. Hiszen mi tulajdonjokom, a legselgeős számunktól kezdve mást se tettünk, mint kizűl-tünk az igazságról. Ezert is illetek bennünk annyí támadás, gyanúsítás és rágalmakal. S valami csudalatos s tán éppen e miatt mi velünk egy mi szakunk-féle szaklap se rokonszeged. Miért? Mert mi oly jó és tisztességes bolodok vagyunk, hogy az igazságot kereten kimonádni s a mellett nem a magunk, hanem a mások, azaz: szakosztályaink érdekét akarjuk nemcsak előmozdítani, de kivűni is. Szakosztályaink egyik legelső és legfőbb érdekét közé tartozik: mi a vég-határon is messi tulment haszonlesés és minden kizsákmányoló rendszer megszüntetése.

Ezelőt egy-két évvel fel sem igen tunk az itt-nagy ritka helyen nyitott bor-mérésék. Hat mind előre »bodeg«-... gondolta ez is, meg amaz is. Más egyebb s rendkívül-bíltontosságot senki sem tulajdonított azoknak. Ez persze ezelőt egy-két évvel volt. Hat most, a jelen ídőben?

Most is csak úgy vagyunk vele. Állig tünk fel hogy az olaszbor mérés, olaszbor korszak mind jobban és sürűben etérjedjenek, mert már teljesen megszoktuk azt. Csak a hatást, ok és ezt nagyon is lehet érzeni. Csak azt látjuk és vesszük észre, hogy az egyes alász boros kocsmárosok a náluk földig leeresztették embereket rugdalják ki az atjókön, és hogy mi naponként állig tudunk egy-pár liter bort elárulni. — A hol

előbb elfogyott 100 és 200 liter, most fogyasztódik 30 és 80 liter bor. Nem is egészen fele. S azt hisszük tán, hogy ezt a borzasztó fordulatot csak a kisebb korcsmárk és vendéglők érzik meg? Nem a kérem. Megértezték azt a szállodák, vendéglők, a nagybörv étermek, sörözőmások, sőt még a kávéházak is. Innen is, onnan is elmarad egy-két jó vendég. *Hia, de az az élelem olaszbor kereskedő tudja, hogy jobban hogyan kell csinálni.* Megdeciztette a borát: egy deczi 4, egy deczi 5, egy deczi legfinomabb olasz 10 kr! Igen, így kalmarhódok az olaszbor kereskedő, mondjuk: hogy már korcsmáros. S mi tagadás, az ő kalmar szelme, kalmarúsága és élelmessége rajtuk, magyar vendéglősökön szászor is tul van. Az azol bormerők között alig van egy, a ki üzletet nem csinál. Hát a mi vendéglősök között? Alig van, a ki üzletet csinál. No hát ez elég nagy baj nekünk, magyar vendéglős iparnak. De hát mit tehetünk! . . .

Igy sírnak, így panaszkodnak és kiáltanak a sok bajok, segítségért. S hol a segítség? El van foglajva kérem. Most jelenleg a tisztességes borkereskedés ügyet akarja megoldani, és védi körmfönt okoskodással, nem a vendéglősök, a borhalmistók érdekében.

El akarja a „M. V. K. I.” hitetni azt a boldog igazságtalanságot, a mit maga se hisz: hogy a magyar vendéglősségek a borkereskedők nélkül fönkre jutni és pusztulni és veszni kell. Hiszi a Kő Jancsi, de nem egy olyan vendéglős, a ki szakmáját tanulja a borkésnagságot kezdte. De persze hát: — a ki jobban lieti! *Borkésnagságot* szükségünk is hogy olyan sajátóra is, a mely a vendéglősök érdekeit volna hivatva szolgálni, és magát vendéglős szakának nevezni. Jaj, de csunya, ózó doloz ez!

(Folytatás következik.)

Szózat a magyar pinczéri karnak.

Kartársak!

A leszámolás ideje elérkezett. A zsarnok napjal megvannak számlája, az utolsó tusár vívjáig rég megérdemelt sorsukkal: és ez így helyesen van.

A kik évtizedeken keresztül elnyomóitok voltak, a kik közpredikán tekintettek benneteket, azok le fognak győzteni és e titáni harcából, Ti, kik a jog és igazság szent nevében küzdötök, mint győztesek fogtok kiérteni.

Es e fenyeg győzelemért a dicsőség pálmája szegedi kollegáinkat illeti, a kik méltó büszkeséggel a magyar pinczéri karnak. Az ő agyukban fogamozott meg az a dicső eszme, mely az *Országos Pinczér Egyesület* létesítését tűzte ki céljául. Ok dolgoztak, csüggedést nem ismerő lelkesedéssel. Ok küzdötök az árnyalvány, ok élet-halál harczot vívtok az igazságért és a jogért.

Ily nemes eszméket csak nemes lelkek szülhetnek.

Kartársak!

Elérkezett az idő, hogy lerázzuk magunkról a békő és bilincs csörtető lánczait, melyet egy tévára vezetett társadalmi rendszer reánk rakott. A huszadik század küszöbén szabadok akarunk lenni: emberek, kik nem csak élet, de létjogukat is követelik! A vélemény szabad nyilvánítását akarjuk, nem parancsokra akarunk cselekedni. Onalioan akarjuk ügyeinket intézni és minden illetéketlen beavatkozás ellen a leghatározottabb módon tiltakozni.

Kartársak!

Somrozzatok a Szegeden kibontott zászló alá mindnyájan. Szűnjön meg az egymás iránti gyűlölet, a visszavonás, száljakat magatokba, itt az alkalom, hogy sorsotok jobbra

forduljon. Ne habozzatok, ne engedjétek magatokat eltántorítani, mert:

Itt az idő, most vagy soha!

Kartársak!

Midőn szent és igazságos ügyünk érdekében hoztátok fordulok, úgy nem vezérel engem egyébb, mint a határlan rajongó lelkesedés, melylyel én az *Országos Pinczér Egyesület* dicső eszméjén csungok.

Ez ma csak eszme, de hála érte szegedi kartársaink onzetlen fáradozásainak, már nem sokára valóság lesz. És e szép és szent valóság tudatában lelkesülten és lelkesítően tartsum össze és esküdünk: Hogy még nap ragyni fog s még a csillagok le nem tűnnek, e földön ilyen eszmék fognak élni bennünk. S tartsum össze és küzdünk, — míg az Országos Pinczér-Egyület dicsőséges czéjzál el nem érjük!

Ausländer Gyula.

O. P. E. ügyünk a sajtó előtt.

Egy óhajunk volt: hogy a létesítendő Országos Pinczér-Egyesület mozgalma annyira terjedjen, hogy arról a sajtó is tudomást vegyen. Örömmel constataljuk, hogy ezen óhajunk teljesült. A léts. O. P. E. mozgalmanak hazafias és nemes czéjzát már nemcsak egyedül mi — az „Ujkor” — terjesztjük és ismertetjük, hanem velünk együtt a művelt nagy közönség organumai is.

Igazán jól esik nekünk, a néhez kezdet fáradságot nem ismerő munkásainak, látnunk az ilyen momentáló, de nagy fontosságú jelenségeket, a melyek különben csak természetes következményei a mi nagy szabású O. P. E. mozgalomunknak. Mi tudatában voltunk jó előre annak, hogy ezen társadalmi és kulturális szempontból is oly rendkívül s nagy jelentőségű O. P. E. mozg. czéjzét, nem kevésbé fogja foglalkoztatni a hazai sajtót, mint a melynek tulajdonképen is egyik fő hivatása a hazafias eszmék ápolása és a kulturális czélok terjesztése. És ezen feltevésünkben nem csalatkozunk.

A temesvári napi sajtó, s annak idején a szabadkai stb. vidéki lapok már megemlékeztek O. P. E. mozgalomunkról, a melyről mindannyiszor hírt is adtak. Leközölven az illető lapokban foglalt ránk vonatkozó közleményeket, a melyekből kitetszett, hogy azok czéjzainkat helyeslik, s mint e szakma rendszertelen állapotai megszüntetésére hivatottak, annak megvalósítását szükségesnek tartották.

Ezen a nézetten alapulva, de azoktól mintegy sokkálta helyesb fogalomból litelve meg, foglalkoztak O. P. E. ügyünkkel a szatmári lapok is, a melyeknek arról irt ószinte bírálatokat midőn figyelmesen átolvasunk, látjuk csak előttnik nemes valójában és teljes nagyságában azt a czét, a melynek létesítésért mi indítottunk mozgalmat s folytatjuk küzdelmünket megszakítatlanul. Hogy mily nagy fontossággal bír azon mozgalom czéjja kérdése, azt nekünk az egyszer szükségeslen magyarázni s vitálni. Alábbi közléstünk a szatmári lapok hasábjairól, a legheibebb bizonyítékokat szolgáltatják mindarra, a mit mi eddig O. P. E. ügyünket illetőleg irtunk. És szatmári kitűnő lapírtásaink, ép a czél nagy fontosságánál fogva, arra nemcsak

a mi osztályaink, — pinczerek és vendéglősök — hanem felhívják figyelmet a közvetlen nem érdekel s művelt társadalmi köröknek is, mint egy országos érdekl kulturnais dologra, a melyből mindenkinek ki kell venni a maga részét. A Szatmárt megjelenő s a legfelsőbb színvonalon álló tírs. sajtóknak ügyünkör a leghelyese nézet alapján gyakorolt s minőségünknak érdekl közleményeket, itt regisztráljuk.

(A „Szamos” 45. számából.)

A pinczerek országos mozgalma. A helybeli pinczér egyesület O. P. E. mozg. biz. pénteken éjszaka 1 órakor a sajtó meghívásával és nagy közönség érdeklődése mellett a Hungária vendéglőben népes értekezletet tartott. Egedlyti tárgya: csatlakozás azon mozgalomhoz, mely az országos pinczér egyesület megalakítása iránt indult. Az országos pinczér egyesület czéjzát szabatos előadással Pongrácz Lajos, a helybeli mozgalom bizottság elnöke adta elő. Czéjja az egyesületnek 1-szor tisztességes pinczereknek nevelni, 2. ügynökké melőzésével maguk közt az egyesület segélyével az üzletszerzést közvetíteni, 3. oda munkálni, hogy a pinczerek szakszerű kiképzésben részesüljenek s külön betegegységű pénzár alakítsanak, 4. a pinczereknek magyar szellemű önképzése. E czélokat ismerve, bizonyára az ország figyelmébe fog fordulni azon mozgalom felé, mely hivatva van egy 25—30 ezer tagot számláló testületet megteremtteni, hogy az neveljen derek polgárokat a hazának és társadalomnak. A kérdés mindenesetre bir olyan fontossággal, hogy azzal, ne csak a vendéglősök törődjenek, de foglalkozzanak a közvetlenül nem érdekel társadalmi körök s ama kultur missió, amaz országos érdekek. melyek a fenti programmba felsorolva, kell hogy támogatásra hívanak buzdítsanak minden hazafit, midőn egy ily nagy számot tevő általános nemzeti érdekeket szolgáló egyesület megalakításáról van szó. A lelkes értekeltek többek hozzá szóltak után egyhangulag kimondta, hogy szívele lélekel csatlakoz azhoz a mozgalomhoz, mely az országos pinczér egyesület megalakítása körül megindult s erőt a kezdeményező szegedi pinczér egyesület elok, vez. bizottságot táviratilag éytesítette. Az értekezletet a reggeli óráig vidám mulatság követte, hol számos pohárköszöntő mondottak az eszme lelkes bajnokaiért.

(A „Szatmár és Vidék” 23. számából.)

Országos pinczér-egyesület létesítésén fáradoznak helybeli pinczereink, kik e mozgalom megbeszése czéjzából jun. 2-ának éjelen a tagok, meghívott vendégek s a sajtó részvétel mellett a Hungáriai szállóban népes értekezletet tartottak. Az egyesület megalakítását kezdeményező szegedi pinczér-egyesület felhívása a szatmári pinczerek körében is lelkes fogadtatásra talált s az egyesület czéjzát Pongrácz Lajos a helybeli mozgalmi bizottság elnöke ismertette, kifejtve az okot, melyek miatt a megkezdett mozgalomhoz szívele-lelékel csatlakoznak. Mint az előző beszédből kitűnt, czéjja az együletnek tisztességes pinczerek nevelése, ügynökké kizárásával üzletszerzés közvetítése, szakképzett pinczerek alkalmazása, külön betegegységű pénzár alakítása, pinczereknek magyar szemellenben történő nevelése; oly pontok tehát, melyek miatt a pinczerek mozgalma megérdmli a társadalom minden rétegének meleg érdeklődését. Óhajtamdo, hogy egy ily közel 30 ezer tagot számláló testület a megkezdett irányban sikerrel folytassa működését s nemes czélokait siker koronazza. Az egyület értekezletének a

megalakulás volt egyedül tárgya s kimondták, hogy a mozgalomhoz önmagam csatlakoznak s a szegedi társaságokról és a szegedi értekezletéről szívesen értesítik. Az értekezlet befejezése után a jelenlévők barátságos beszélgetésre gyűltek egybe s vidám poharazás mellett sok szűz közhatalu hangzót el. Ohajjuktól törekvésükhöz a legszebb sikert.

(A „Szatmár-Német” 23. számából.)

A helybeli pinczerek f. hó 2-án pénteken éjszaka 1 órakor, ekkor van ugyanis a záróra után szabad idejük, a Hungaria vendéglőben a sütő és nagyszáma közötti érdekelték mellett népes értekezlet tartották, melyen elhatározták, hogy csatlakoznak a szegedi pinczer-egyesületnek az orosz pinczer-egylet megalakítására írt kifejtett mozgalmához. A czét, szükséges szakkeppelt és hazaitis pinczerek nevelése, az ügyköknek az állás szeresből kizárása, az egyesület közeliem megteremtése, betegegyező pénzárterletése, Pongrácz Lajos a helybeli bizottság elnöke ismertette. A kifejtett elveket a helybeli pinczer-egylet megágya tette. Örmell üdvözlőket a mozgalmat s kívánjuk, melyek alakuljon meg az orosz szövetség, melynek létesítésétől a 25-30 ezer pinczer szármaló pinczer-területet érkező és hazias nevelése, s ilyen szellemének biztosítása függ.

Az örvöngők.

A polczra dobtott ember s csatlósi ismét vitét dolgot követek el az „Ujkor” és munkatársai ellen való kirohanással.

Ezek a nagy szaru alakok mindjárt elvesztek a fejüket, melylyt az „Ujkor”-ról van szó. Különbben nem csoda, mert a polczra dobtott ember mezcénása az „Ujkor” ellen-felének.

Az elme rendtelenségeinek megfegyelői már régny ismerik azt a jelenséget, hogy van akaratny olyan örült, a ki bántulatos józansággal beszél minden dolgokról a világon, kivéve azt az egyet, a melynek bolondja ő szegény.

Az egyiknek az a rögzemije, hogy lexiconja van és „Daróczi” név alatt daróczkodik. A másinak az, hogy ő hatalmas, mert irai tud és lapja van, pedig hat ő is csak bíratorja a „Czafuta” nevét. A harmadik azt hiszi, hogy ő különb ember mint csatlósi.

Igaz hogy nagyobb mint csatlósi. De azért ő mégis csak egy vélelénli polczra dobtott ember. S van még több számban találja a az elme ilyetén képen megbizbanasának.

Akad olyan szegény Lázár is, a ki azt képzeli magáról, hogy ő rettenetes féltelmes ellensége az „Ujkor”-nak és munkatársának. Ennek a magáról való ilyen feltevése, tisztára örület. De azért rá lehet alkalmazni a bécsi „Saphir” adoma élmességét, a mely e képen tanakodik: Hogyha örült, miért üt épén pofon, miért nem csókol meg?

A miket ezek a szegény számlomra méltó alakok, különösen a polczra dobtott, az „Ujkor”-ról és munkatársairól állított s irt, az annyira magán viseli a beszámíthatatlanság bélyegét, hogy szót se vesztetnek rá, ha nem tartozna szakosztályomhoz.

A mennyiben azonban ő mégis csak egy nagy és ha egy örvöng, hát arra van eszköz, hogy felelogja. Ez pedig jelenleg szakosztályom több érlelmes és gondolkozni tudó tagja kezeben van. — Remélem, hogy alkalmazni is fogják.

Örültség, szeszor is örültség, ha csak nem tudatlanság, ha valaki annyira megfedekez magáról, hogy saját szakujjának él-

maszlói ellen oly durra és okatlan támadásokat intéz, mint azt a polczra dobtott ember s a csatlósi a multban teték.

Bár csak igazuk volna, hogy az „Ujkor” az oka, hogy a tudatlank kezdenek szétmálni. Legalább őszintén örülhetnek az észbeli nyomorúságon, a melyet demonstrálnak. Azok a nagyra tört szavak pedig, a melyekkel öklelöni akarva fenyegetőznek, fagygyúból vannak: csak hozzá kell nyulni és lesneek.

En tehát mindazon egyénekkel, kiket soraimmal indirekt uton értek, minekután sokkal ökössab és nemesebb dolgokkal vagyok elfoglalva, ezenel végre leszómlalom.

De ha talán mégis visszaesneek a fent említett veszélyes körba, én azért nem fogom megvetni őket. Nem, ezt nem fogom tenni, hisz ok is magyarok és hozzá még szakosztályomhoz is tartoznak. En csak számni és sajátai fogom őket.

Bár nem volt szándékomb, hogy Simon János kocsisának szája izé szerint írja, a ki Salátá Gyula ur szemelyesen is ismer, a melyben ő általa dolgoztatta ki a nyilt leveleket, a melyek egy szaklapban szoktak napvilágot látni. De ha talán az általam irányított Röntgen-sugarakkal ártatlanok is találva érzik magukat, egy kerem *Erucse* l'offense.

Tóth Kálmán.

A csülközők.

Soha, a mióta csak emberi emlékezés visszapillanthat azokra a lezajlott titáni küzdelmekre, a melyek szakosztályunknak mőző terén tuntek le a multnak homályos láthatárán, nem történt még aljassab eszközökkel és durvabb kezekkel való sárba tiprás, mint annak a *Tizenhárom évek* a felorgasa alatt, melyben a Vendégfők Lapjának elhelvezett ügyköki lap határtalan sánti cizimussal adta hírtl egy a semmitemvésben szenvedő osztály tagjainak, a már sorozott ügykök-rendszernek szentségtörő magasztalását. Már magában ama szerencséslen számu 13 évek a lefolyása, s az abban történetre való vizsgálattelenség nemes haragra ébreszté ez osztály magyar és becsléleterét.

Csülkök kezében és egy jó adag cizimussal és örömvál toliaban, bíratorja napról-napra Magyarország vendégfők és pinczereinek tekintélyt, az a minden nemesebb gondolkozás hiányával, bennünket feltüntet meggyalázó, ugynevezett Vendégfők L. fele ügyköki, de meg ügyköknek is szegénytulaj lap: az a tovább már nem térhető tudat, hogy szakosztályunknak tarsiadalmi tekintélyt milyen tűntető módon lestez az a nagy közönség zőmölét, az a tirihetetlen tudat, hogy a jelen ezen halálában vonalóg ügykökrendszerének korpuziószelene, az a *haszonszó* sződsőssal egyetemben, milyen fájos sebeket ejt Magyarország vendégfők és pinczereinek tarsiadalmi becsléséről, az a tudat, hogy a jelen korszak kulturális életében, szakosztályunk tarsiadalmi tekintélyében és becslésűntének érdekében, mily nagyvábasu mulasztásokat kövelet el, és végül az a tudat, hogy mindezen betegségeknek és becslésűntéknön ejtet vendégfők egyik legfőbb okozója azon fent említett vezettségben önorgó organum, csak zismosban megéresőt szeretett hazánk pinczereinek fenkötséget azon meggyőződeslőkben, hogy ezen organumot töredéklen mindenki végleges magsemisíteni. Es ezt parancsoja az O. P. E. szervezetének nagysága, de ép ugy magy énézetünk is. Parancsoja pedig azért, mert az említett lap az ő firtöz szellemével nemcsak az igazságot áll arczul, nemcsak szakosztályunknak tarsiadalmi jogait és tekintélyt, de arczul titi mindazokat, a kik az

Országos P. Egyesület eszméje diadala jutatásaiért fellázoztak testi és lelki nyugalmaukat.

Es ha itt figyelembe vesszük azon egyéneket, a kik ezen lapnak pszichológó rovataiban, álmelvek bujva, durva nyelű csülkökkel fenyegetik meg a tisztas nevének becslését, ha tekintébe vesszük, hogy az hász György, Czafuta Alajos és Pösch Gyula, *Daróczi* ény alatt közösen mint típörjek le a szenynek posványába, a mila Istennek már rég megszűntet O. P. Egyesületnek nemese ideája iránti tisztá erészűnk köveit, *hogy relok hirtápi polemikba* becsütközi nem szabad.

Mindentéle szaktittokt már azabal a föl fogással, hogy a V. L. ha csak a legkisebb részben is, őnzetlenül védje Magyarorszag vendégfők és pinczereinek érdekeit és közjogát.

Hivatkozva a temesvári mozg. bizottság elnökének szavaira, s a bebizonyított tények szerint a V. L. ügyköki lap romboló elemével tizenegyet ünny keresztül csak saját érdekében mikódott, közbe két évig tetszalhatt volt, a mire ismét készülté, ujbol megkezde e szakma érdekében esztökkel hadonászni, akos munkáját. Es ezen ezen csülkömődra fenyegető stiliusának köszönhető, hogy *örkölcsi halott!*

A sirtett ön-és becsléleterét tovább már nem nézheti az örvöngők frívól és állitias működésé, s a haszonszóké vegyes csoportjának csülkökkel való ügyfegyótt handabandázását. Fent említett lapnak köszönhetően ugyan, hogy megismertük Galambos Pált valók képeben, az elv és hazairólunk intrikus tömegében. De miattuk lett véresre korbácsolva a pinczer névnek tekintélye, miattuk lettek szakosztályunknak kimagasló egyéne jelzővevekkel meghurczolva, miattuk lett a harcok javára, a küzdő vezerek nevei gazok módjára gyanusitva és egy osztályunk onmagába vetett régi bizalma alapján megingatva. Miattuk a legjobb barátok elkecsesedett ellenségé változtak és az O. P. Egyesületnek szent ügyét bemocskolták a rágalom, a hazugságokkal szennes poscójával. Ő és ezek miatt lettek — bár ugyan tudatlan — sok kartársaink erőszakkal félrevezerte az igazság ösvényéről, miközben fölött az intrika és az ámitás. Es mindezek közept még azt hiszi Galambos Pál, a frívól jelzőnek megtesztült szimboluma, hogy azon örvöngő csoport, a melyhez mint benczre megszódott, megrendíteli alaplában az Ujkor taborának elv egyénekben fontos nagyságát.

E szent ügy, a melyért harcolnak, méltóságom alulnak mondja, hogy vele, mint benczezzel foglalkozunk. De csak ezen egy passzuszt ajánlom nagyvárától tudatlanságának figyelembe, a mely a szentitás haragját fem az utókörnek s a melyben a Megváltó azt mondta az apostolok egyikének: „Tedd el a te szabálytad helyére, mert valakik fegyvert fognak, fegyverrel kell vesznök.” De ő a benczerek gonosz szellemé szállta meg, s csülkök nyomot sánti kezébe, hogy meggyalozza önmagát.

Es most hozzotok egy-két szóm t pinczer kartársaink, osztályom fekött gondolközású és értelem tagjai és kerék titket, hogy fogadjátok meg a jó szót, a melyet egy igaz kartársatók intéz. Értesetek meg tehát:

Mi pinczere, siralmas helyzetűnkkel egyedül magunkra vagyonk hagyva. Minket senkikem támogat. érdekelnek senki sem védi, csak mi magunk és az „Ujkor”. De látjátok-ek s olvaszotok ügybehar, hogy mily támadás, rágalom és pszichológósnak vagyonk kitéve, s azért, mert mi a saját jogunk és érdekeink érvényre emelését akarjuk. Igen, csak azt akarjuk: az egy és mindnyájan érdeket. Es azért támadnak és pszichológó bennünket. Es kik? Sajnos és szomorú állapot: a magunk köztül való sötét elméjük.

Ezek gyalognak mindkét pinczéretet, a saját bárányaikat, olatz nevüket egy halalos ügyök ellenségeiknek. A ki az 6 névnek aláírásával látja el átlátunk megvetett lapját, a legdurvább stílusban gyártott közleményekkel. Meghibez, azt tudjuk és tudjátok a V. L. ügyök lap czikkel megírásra nagyon is kedvelnek. Az ügyök írja és írta mindzett iródtájalval s azért, mert mi pinczerek a magunk javát és jogát akarjuk.

Erisetek meg tehát t. kártsáim és vesétek meg sziveitök, mint mi megvetettük a mi ügyünk gonosz ellenséget. És mint mi, kövessetek is ni mind, valamennyien a mi pinczer lapunk, az „Ujkor” hatalmas táborát. O pinczer lap és mi pinczerek vagyunk. És tarsunk össze mind és egy halálig. Mert csak így szabadulunk meg a rombóló elemeköl s társadalmi tekintélyünk bitorolóját. Így vihatjuk csak ki harcainkat és így szeret-hetünk elégtelti szakozálytynk megrendült becstelénét és a végig sértett tisztos emberi önértékét. S mindzet te átlald, jövenődök szép allegorjája, O. P. Egyesület!

Boór Jenő.

Előfizetési felhívás.

Tisztelettel felkérjük mindazon előfizetőinket, kiknek előfizetése lejárt, hogy azt megújítani mielőbb sziveskedjenek. A kiknek előfizetése lejárt, lapjukhoz postautalványt mellékelünk. A borfitűknak — hogy az O. P. Egyesület czéja és a nyugdíj-egyesületi dolgokról már is tájékozódva legyenek — a lapot fél előf. áron küldi a kiadóhivatalt.

Lapunk előfizetési ára, mint eddig, rendesen: egész évre 6 ft, félévre 3 ft, negyed évre 1 ft 50 kr. Borfitűknak: fél évre 1 ft 50 kr., egész évre 3 ft. Egyes zám ára 25 kr.

Az előfizetést megújítani — hogy a lap szétküldésénél fennakadás ne történjen — kéri

az „Ujkor”

szerkesztősége és kiadóhivatata.

Különfelék.

O. P. E. ügyek. Tóth Endre az O. P. E. ügyen föntvező, hogy az Országos Pinczer Egyesületnek felhalmozódott ügyeit minél szabadosabban és pontosabban intézhesse, az orsz. nyugodt intézettel viselt főszerzői tisztségéről be adta lemondását.

A Londoni Magyar Pinczer Kőr f. é. május 18-án megtartott egy éves jubileumi ünnepély alkalmával a kor alapítóje gyarapodásához a következők járultak:

Mr. Fennad 21 shilling, Frenseid Ede, Dénes Miklós, Kiss L. 10-10 shilling, Tuschler Gyula, Frenseid Antal, Tóth János, Sinder Ferenc, Doeskálti Mihály, Bakó Imre 5-5 shilling, Buzer Jenő, Fiedl Pál, Petrik Béla, Kiackör József 2-2 shilling. Összesen 4 font és 3 shilling.

A ternekek árát eddig a meg nem jelle-tek közül a következők küldték be: Csizfák Antal, Loh Ferencz, Szente József, Kommer Béla, Stribóits János, Szabó Imre (Bpest.)

A Londoni M. Kőr elsőnökeje mindazoknak, a kik a kör tőkétéjhez szives adományokkal hozzájárultak, ez uton is hála közönetét nyilvánítja.

A Londoni M. P. Kőr j. ünnepély étrendje a következők voltak:

Menu Soup, Clear Roast. Fish, Boiled Cod, Leoster Sauce. Entree, Mutton Cutlets, Grilled Tomatoes. Roti. Roast Chicken, Sausages, Bread Sauce, Cauliflowers, Potatoes. Sweets. Topsy Cake. Dessert. Coffee. Wine. Sherry. Beer. St. Julien. Still Hoek Capri. Liqueurs.

Jegyzőkönyv. Felvételét 1899. május hó 30-án a budapesti pinczer-egylet választmányi ülésén.

Jelen voltak: Kaszás Lajos elsőnök kívül Almsteuer István titkár, Bauer Károly, Werler Lajos, Huszka György, Patenai Géza, Lukács Ferencz választmányi tagok és Novák József mint előadó.

Kaszás Lajos ehök üdvözli a megjelent választmányi tagokat, az előre haladt időre való tekintettel és határozat képességet különben is kimondja, az ülést megnyitja.

Megemlíkezi a néhai Frohner János urnak azon nemes eszlégé meg nem álláhalál való vegrendelkezéséről, hogy 5000 forint hógamogyozott a pinczer egyletnek új utalálásra, hogy a tőke kamataból évente egy elemeltertőre törekvő pinczer segélyeztessék. A vegrendelret erre vonatkozó pontját felolvassa és kéri a választmányt, hogy hálás kégyedletik kifejezése mellett fontolják meg ezen nemes adomány fontos és lélekméleto nemes hivatását, mely esetleg családok boldogságának megalapításához alapfólvi szolgál és a testületnek becslésre méltó és hazának hasznos kártsárat és polgár ad. minden részrehajlás nélkül, csak meggyőződésből tisztán kifolyólag arra szavaznának, kit erre a jutalmazásra méltónak és érdemesnek tartanak, egyuttal felkéri az előadót, hogy a befolyt pályázatokat olvassa fel.

Novák József előadó felolvasta a befolyt két pályázatot.

Kaszás Lajos elsőnök ezután elrendeli a szavazást.

Almsteuer István kihirdeti az összegezett szavazatot, mely szerint az adomány Kopp Jánosnak egyhangulag lett megszavazva.

Kaszás Lajos elsőnök utasítja az egyleti rendezéséről, hogy Kopp János f. é. június hó 7-ére hívja meg az egyleti iródába, hogy neki az adomány ténmepelissen átadás-cs. Más tárgy nem lévén naprendre tűzve, az elsőnk az ülést berekeszti.

Kmf. Kaszás Lajos
Almsteuer István
I. titkár.
Huszka György.
elsőnök.

Nyugdíj ügyek. Az Országos Nyugdíj-Egyesület igazgatósága az idei nyári váradiki kongresszus megtartását f. é. augusztus hó 30-ikára állapította meg. Tudván azt, hogy e szakmákhoz tartozóknak, vendégölés és pingezreknök egyaránt, ez idő tájban van a leg-nagyobb előfoglaltsága, igazán nem értjük, hogy a nyugd. igazgatóság ezen határozata-nak mi czéja volt. Ha az, hogy a kongresszuszon e szakma valódi egyénei közül mi-nél kevesebben jelenjenek meg, ugy ezen czéljukat elérhetik. Hogy azonban ezen vilagos kitetsző szándék mellett még a mellék czélok is megvalósulhassanak, ebben már kétkedünk. Mi e szakozályok érdekeinek, valamint a nyugdíj ügyeknek is ószinte harczosávra szegődtünk, s mint ilyenek, azoknak megvédését illetőleg, kötelességeinket mindenkor tudni fogjuk.

Vendégölés megnyitása. Pozsonyban Petrik József szakztársunk, a Kisfaludy-utca sarkán egy ujonnan és csinosan berendezett vendégölést nyitott. Az új vendégölöt ottani kártsáim-nak találkozó helyét képezi.

Személyi hírek és helyváltozások. Hoch Lajos, szakozályunk eme kiváló tagja, közismert szakztársunk, ki legutóbb a győri Kisfaludy kiveháza hosszu időn át volt közkedvelt főpinczere Bpestn a Newyork-kiveháza főpinczerei állásait foglalta el. — Schlögl Ferencz,

dőnyösen ismert kártsáim s derek ügybarátunk, a szatnari korona szálló éttermi főpinczere állását a mult hóban tölti be. — Ugyanott Weber Béla ügybőroz szakztársunk a szobafőpinczerei állás foglalta el. — Csarnok kivéahaz főpinczerei állásait derek ügybarátunk Grosz Sándor vette át. — Romer Pál, a szatnari morg. bizotts. volt ügybőroz tisztségében Deveczerben a Bika szálló kivéahaz reg. fiz. pinczerei állását nyerte el. — Szabó J. Béla, lapunk levelezője s a szoin. morg. bizotts. titkára 13 napig foggyv gyarkolatra volt be. — Nagy Daniél és Rozits Lajos kintölő szaktárs és ügybarátunk a tovisi időndári vendégöl. I. II. és III. oszt. fog. állását foglalta el. — Ugyan-itt nyerte alkalmaszást, mint előadók: Rotássy Sz. István és Kass Ferencz kártsáimk. — Székely Zoltán a debreczeni pályandv. vendégölésében előndó állását foglalt. — Mattis Pál közismert főpinczere szakztársunk a S.-A.-Ujhealyi vasúti vendégöl fog. állás-át vette át. — Koronczay Sándor ügybőroz kártsáimk Szolnokon a Nemzeti szállóban éh. állás nyert. — Tausz József Ujvideken a Mayer nagy szálló fog. állását vette át. — Ugyanott az Erzsébet szállóban Pankovics József, mint előadót lépett be. — Ugyanek az ottani vasúti vendégölé volt főpinczere. derek ügybarátunk Wagner János, a Rajya vasúti vendégöl fog. állását foglalta el. Hélyt János József ügybőroz szakztársunk tőtté be. — Tabák Mihály Démarál Szabadtársak utazt. — Szombathelyi Richárd Bpestn a Császári fűrdőbe éh. állását nyert. — Slennner Ferencz Korintuszban a nagyszállókban, mint boros nyert alkalmazást. — Zomborán József Petrosényben a Bekarant szállóban éh. állás nyert. — Huszár György fog. kártsáimk Nagybarnamról szőlőfűrdője Zahalgórszegrre utazott. — Alabasy János B.-Gyalán az Otthonban, mint fiz. főpinczere lépett be. — Willinger Béla az esztergomi A. T. elsőnk a fűrdő szálló fog. állását foglalta el. — László János Érsekvárat az ujonnan nyitott Bartók Nagy kivéaház fog. állását foglalta el. — Horváth Lajos Esztergomban a Magyar királyi szálló fog. állását foglalta el. — Gerhold Daniél Pozsonyban a Nemzeti kivéaház fog. állását foglalta el. — Unger András Pozsonyban a „Victoria” kivéaház fog. állását foglalta el. — Mayer Jakab Pozsonyban a Palanoy szállóban, mint éh. nyert alkalmazást. — Kendik Sándor Sopronban a Győr Eberfürdő áll. vendégöl fog. állását foglalta el. — Bedy Károly Sopronban a Leeb-féle kivéaház fog. állását tölti be. — Valachy János Győrött a sétateri „Gosk” fog. állását foglalta el. — Sölyom György Győrben a sétateri söröde fog. állását foglalta el. — Neumann Károly kártsáimk, Győrött a Kisfaludy kivéaház fog. állását foglalta el. — Pápai Leisztinger József a „Graf” kivéaház fog. állását foglalta el. — Ugyanott a Hungaria szállója fog. állását Sonnenfeld József foglalta el. — Fedists Károly Esztergomban a Körponti kivéaház fog. állását vette át. — Elefánt József Esztergomban a Korona szálló fog. állását foglalta el. — Ugyanott a fiz. pinczerei állást Molnár Albert tölti be. — Ben László Paloncon a Gaál étteremben fog. állását foglalta el. — Hajtsó Sándor Szabadban a Pest városi szálló éttermi fog. állását nyerte el. — Ugyanott a sörösrukn fog. állását Zwartnyi Dezső tölti be. — Kiritsits János S.-A.-Ujhealy a Körponti kivéaház fog. állását foglalta el. — Schröder Aladár a Hevizti fűrdő nagyvendégöl fog. állását vette át. — Weber Károly Trencsén-Tepliczi fűrdőn a nagyvendégölé ét-termi fog. állását vette át. — Demel Károly Pozsonyban a „Nemzeti” kivéaházban, mint regg. foglalt állást. — Tóth Gyula Vácotn a Korona szálló fog. állását nyerte el. — Licit Miklós Szombathelyen a Hungaria szálló sörösmekén fog. állását tölti be. — Baland Vilmos Zala-Egereszenen a Bárány szállóban, mint szobapinczere nyert alkalmazást. — Strobl János Szombathelyen az „Oroszán” szálló fog. állását tölti be. — Élő István Baján a Kasztro vendégölé étterem fog. állását foglalta el. — Mesterházy Sándor Deveczerben a nagyvendégöl fog. állását foglalta el. — Dreisziger Antal szőlőfűrdője Lovász Patonára utazott. — Hofmann Ernő Zala-Egereszenen a Bárány száll. fog. állását foglalta el. — Ugyanott a kivéaház fizető pinczere állását Mechtig Jéni tölti be. — Hoch Pál Székesschenvárt az „Orthon” kivéaház fog. állását foglalta el. — Hajnal Károly ugyanott a Pongráz kivéaház fog. állását

tölti be. — **Pálffy Károly** Veszprémben a Korona kávéház főnökéül foglalta el. — Ugyannal a reggeli állást **Sanis Perencz** nyerte el. — **Halász Imre** Veszprémben a Korona szálloda főnökéül állást vette át. — **Margarita János** Szombathelyen a Hungaria szállóban, mint éh. nyert alkalmazást. — **Reiner Sándor**, a kovácsai patak kávéház helyéül és főnökéül foglalta el. — Ugyannal a reggeli állást **Leisztinger József** Pápan a „Grat.” kávéház főnökéül foglalta el. — Ugyannal a Hungaria főnökéül **Sonnenfeld József** vette át. — **Kenédy Sándor** Sopronban a Győr Ebenfurti pályaudvar vendégfog. főnökéül foglalta el.

Uj szálló. Ezerfogomban a „Korona szálló” cím alatt új szálló és kávéház nyílt, a melyet **Drescher Albert** a múlt hó vége felé vett át és nyitott meg.

Gyászhir. A temesvári pinczér-betegség-elyvetli elhőtség és válszámnyai bizottság nevében mely megilletődéssel adja tudomásul, hogy rendes tagja **Trapp József** folyó évi június hó 1-én, reggeli 6 órákor, életének 46. évében hosszas szenvedés után jobb létre szerdellit.

A megboldogultnak hűlt tetemei f. évi június hó 2-án, déltan 4 órákor fogták a gyászhabból, belváros, Nándor-utca 1. sz., a belvárosi r. kath. temetőbe örök nyugalomra kísértetni. Nyugodjék békében!

Temesvárott, 1890. évi június hó 1-én. Temesvári pinczér-betegség-elyvetli elhőtsége.

Szantszándócs naivság és mondvasinált felületesség látszik ki a nyugd. egyesülettől maj. hó 31-én kelt jegyzőkönyvében, 212. pontja második sor bekezdésénél, a hol a M. V. K. I. szerkesztője azt állítja, hogy az Szegszárdi Nagy Béla fent járt a k. íróháza panaszoknál, hogy ötét a szegszárdi fogházról 40 ft és 4 napi elzárásra ítélté, a miért ő a nyugd. egyvetli taggyűléssel megbízott Hegyháti Sándor tancasára az O. P. E. czéljaira pénzadományt gyűjtött. A nyugd. igazgatóság, illetve említett lap szerkesztőjének a vendéglős és pinczérseg szakma igaz érdekei való aljas elleszenve, valamint rosakaratu czelzatos ráfogása annál is inkább kitetszik, miután **Hegyháti Sándor** 1898. július—augusztusban meg nem vállalt el semmiféle taggyűlést, másodsorban pedig ő Szegszárdon nem pénzt gyűjtött az O. P. E. czéljaira, hanem Aszt. Társaság alakításra buzdította szegszárdi kartársainkat. Harmadsor pedig **Hegyháti Sándor**nak semmiféle nagy Bélaival találkozása nem volt, hanem igenis érintkezett az A.T. volt elnöké, **Nódszeghi Károly Béla** főpinczérrel.

Mindaz után meg csak azt jegyzékük meg, hogy jaj mindazoknak, a kik durva kezeiket a szakosztályos érdekei ellen merészek felemelni...

Vendéglős átvétel. Kosina H. kitűnő szaktársunk Sopronban a volt Martzinger vendéglős vette át, s azt „Kréta sziget”-hez címmezve és elegánsan berendezve, mult hó 15-én nyitotta meg. Derék vendéglőslünk izetes konyháját és tiszta borait ajánljuk a közönség figyelmébe.

Elso díjat nyert Kolozsvári Réz Andor kartársunk, a soproni „Semphronia bicikli Club” ez idei versenyén. — A második díjat ugyancsak **Kosina Hermann** szaktársunk, a Kréta sziget derék vendéglőse nyerte el. — Öszinte és tiszta szívből gratulálunk!

Faccér pinczérék. Ezen címmel a »Kassai Újság» egyik számban a következő **pöletés** (?) dolgot olvassuk:

Faccér pinczérék. Egy uri ember intézi hozzász. e sorokat, alább adunk:

A tién át kizéhezett faccér pinczér-hal távasszal mint a sáska rohanja meg a várost és a Kossuth Lajos-utczai kávéházban tanyaról lesi a vársaprot, midőn kisegülésképp it-ott alkalmazzák őket. Az ez ehes had egy vársapra déltun meg akarc keresni egy hénre való dorbozólsó spájst, s e czélobi a kezei körül kerülő vendégét a szó szoros értelmében kizébeli, ha csak széret téheti. E napokban is egyik vidéki baratonál Lajos-forrásból randujok ki, ly kizéhezett pinczér-kézcsérő akadnak, ki kis led elvazomatason arra használta fel, hogy vidéki vendégeivel az ingyen kiszolgáltatandó Lajos-forrásvizet tiz kura szamitotta, de valamenyit ott mulato s a vízszonyon nem ósemró vendégét ekként 10-10 kr. erejeig megasorta. Panaszát tévén ellene, — dicserőten Sichernének — a zsarolótt azonnal elcsapta, a mi azonban meg elég orvosias, s a menyében ly kirandulo helyeken rendőr mindig van, a) a főkapitány ur intézkedniét, ki ly eseten, hol a zsarolás bizonytal, a rendőrről megközdült, a zsarolótt letartozassék.

Ezen szöröl szóra it leközölt sorokban mi nem találunk más lényegét, mint hogy a **kassai Lajos-forrásról** egy pinczér az ott ingyen kiszolgáltatandó Lajos forras vizert 10-10 krt szamitott és azt egy uri ember roppantul felhaborodott. Mi helyenvalónak látjuk azon felhaborodás jogosultságot, igazat adunk azon uri embernek, hogy azon zsaroló pinczér a főkapitány bekisértette volna, mert arra fent állított s tisztesgetelen tette miatt alaposan rászolgált. De nem lehetünk azon uri emberrel sehogy sem egy nezetten akkor, a midőn ő azon egy egyén vétke miatt, azonnal egy sereg lsten teremtette ember nevez el **kizéhezett pinczér hadnak, a ki a esarónapontkat keze körül kerülő vendéget, a szó szoros értelmében kizébeli.** Már meg fog bocsátani nekünk azon t. uri ember, ha mi ő neki ezen pinczérseg intégaritását durván sértő sorait vissza utasítjuk: Mi ő nála sokkalt jobban ismerjük a pinczérsegét, s annak annyira megalakodott jelen helyzetét és mindennek daczára, bizos tudatában vagyunk annak, hogy a pinczérsegől sem tavasz felé, sem máskor, nem szoktak olyan hadak képződni, a kik sáska módjára rohanának rá egy egy városra. Az ilyen vehemens és határtalan bosszút állni óhajító állitásokkal csak a pulyka merru és azon uri emberek szoktak, pláne nyilvános helyen előállni, a kiknek egyik másik pinczérnél rovásiak vannak és hogy azon pinczérék a rovásiak ki egyenlitése vegett, hol a kellető, hol a kelletlen időben szoktak állitani azon uri embereket. Már megbocsásson nekünk azon t. uri ember, de mi ezen dolgóból más helyesebb következnváit nem tudunk levonni.

Szálló átvétel. **Perlejn József** közismert szaktársunk legutóbb a váci másnakom kávéház volt főpinczér, ugyannal a Pannónia szállót, mint tulajdonos vette át. Sok szerencsét!

Hol kapunk jó páczolt nyelvet? Temesváron a Korona herceg szálló volt konyha mászórosa és sütőmestere. Horváth Imre, ugyancsak citalaiba a füstölt husneműek legczelbőrség elköszitési módját, a mennyiben az általa készintettek felitmulját a gyári füstölésből kikérlettek. A páczolt nyelv, salszár hus, prágai füstölt karej, sódar, sz. mal-lagec feleket lyó kitűnő ízletesen készinté, hogy hírelből kifolyólag nem csak a bel, hanem a külvárosak is tömegesen keresik fel. A saját szakmájának e kiválóját, továbbá mint lapunk és ügyünk nagy barátját ószintén gratuláljuk, s egyben azon szándékához, hogy egy na-

gyobb szabású husfűstöldei gyárat állít fel, a legeszebb sikert és szerencsét, szívből kívánjuk neki!

Kávéház átvétel. **Barthik Károly** Érsekújvárt egy a mai kor igényeinek megfelelő szép nagy kávéházat nyitott, a mely az ottani intelligentiának feltűnő csinja miatt kedvező találkozó helyévé vált.

Fürdő. **Ruff József** szaktársunk, az O. P. E. első vez. bizotts. volt elnöké és vele egyetemben **Sanybald Lajos** és **Burghard Lajos** f. hó 14-én utaztak Buzsára.

Pjanselter Károly Barátján a Schubert nagyvendéglőben hétés pinczéri állást foglalt.

Csüdli József derék ügybarátunk Kovaszára utazott.

Varga János Tarcsán a „Korona szálló”-ban éh. állást nyert.

Szabó Győző ügybarátunk Buzsián a gyógyterem főnökéül foglalt, ugyancsak ott **Pakuru** Sándor fizető pinczéri állást nyert.

Aradon a Korona kávéház, a mely Grünvald S. szaktársunk tulajdonában van, képezi központját az ottani pinczér karnak. A jó hírnévű kávéházat, mint a pinczérseg találkozó helyét, ajánljuk a vidékről oda érkező szaktársaink figyelmébe.

»**Kimaradtak.**» Ezen cím alatt lapunk legutóbbi számban, a »Különfelek» rovatóban, említettük, hogy **Skullty Lajos** azon rosszakaratu s czelzatos hirt terjesztette volna szerkesztőségünkről, hogy az gyűlöli a zsidókat. Mi ezen — már csakugyan elterjedt — híresztelést az O. P. E. ügyei ellen való agtalanságnak vettük, s ebből kúndula lettünk meg mulkori megjegyzésünkre. Meggyőződés azonban arról, hogy ez nem maicziósos hír nem **Skullty Lajostól** ered, hanem hogy az ő névvel kapcsolatban terjesztett, mulkosi számköszintben tett megjegyzésünket teljesen rektifikáljuk, a mit cselekszünk annál is inkább, miután **Skullty L.** közlés vegett az alábbi nyilatkozatot hozta hozzánk: —

It jegyzékünk meg meg, hogy **Skullty L.** ur nem mint tars-ügynok, hanem mint a szégedi pinczér-elyvetli ügynok irodaveztetője szerepel. Említett nyilatkozatot a következőben tesszük közzé: —

T. Flor Győző szerkesztő urak, Helyben.

Becses lapja utóbbi számban megjelent „Bajos dolgok” című közleményére vonatkozólag, ezennel illő tisztelettel van szerencsem kijelenteni, miszerint en az idézett szavakat, hogy az »Ujkor» szerkesztője gyűlöli a zsidókat, sosa senki előtt nem állítottam, és nem is mondattam, annál kevésbé tudjában azt behizonytatni. Kérnem becse lapjainak sorainnak helyet engedni, egykéiben maradván a tek. szerkesztő lapja tisztelettel, kése hiva

Skullty Lajos.

Az emberi szeretetben. **Mínich** István a mult napokban levelet intézett szerkesztőségünkhez, a melyben ószinte s halas köszönetet mond a Kaposvári és a felső magyar-szigeti Kapsz vendéglős nemesen éroz pinczér karának, a kik őt szives adakozásukkal nagy nyomorában segítettek. Üzleti dolgokra képtelen szaktársunk további megkért bennük, hogy ajánljuk őt azon t. szafrik jóindulatába, a kiknek tén félrosza szükségük van, miután lábajna minden ezen teendőt képes volna végezni. S ő ezen dolgot minden dii nélkül s esztapán csak az ellátásért grómmel vállalná el. Mi készséggel tesszük eleget a keresnek és a jöttét gyakoriság nevében hívjuk fel a főnöki karunknak figyelmet, hogy az ly állás (félró) breszedése esetén szveskedjenek t. szerencsétlen sorsu engedni gondolni. Egyben felhívjuk humanus keblü olvasóink és

kartársainkat, hogy nélkülözhető fillérjeiket gyűjtsek össze és küldjék el a nyomorúnak, a ki jelenleg szülő községében, Pankótán (Arad megye) két kis gyermekből a család körében van a jó szavak segítségével.

A Londoni Magyar Pinczér-Kör

egy éves örömnünnepe.

— T u d o s í t á s —

London, 1899. június hó 6-én.

Fölemelt fövel és büszké tekintettel nézhetünk s emlékezhetünk vissza a május hó 18-iki napra, a melyen az Angolhonban tartózkodó magyar pinczerek megtűnépnek körük egy éves fennállási jubileumát.

Ime, már egy éve, hogy a magyar pinczérég kezdete működését, agitálva és tüntetve hazája iránt a külföldön. Egek sokáig tartott már; a korsz meglett, belátta, hogy jószágával mindenhol csak vissza lehet s hozzá még, hogy nem az egvény, hanem a pénz részestl megítéslételeben. Utodatúra ebredt és elkezdett gondolkozni. A mit addig almodni sem merészelték, azt elérte léptették a külföldi magyar kartársak „Kür-t” alakított maguknak.

Hála és elismerés nektek, kartársak, a kik elsőb voltatok a Kür létesítésében, a kik onketzen legyűzzalmunkál fogva, fáradsát nem ismerve, kivittétek azt, hogy szeretett hazánkhoz Angolországba utazó kartársaink nem szorulnak rá az idegen körökre, mert van most „Magyar Pinczér-Kör.”

A mi a Londoni Magyar Pinczér-Kör jubileumi ünnepévtel illeti, az nem csak meglehetősen, de messis fényesen sikerült. Nem tulok, ha referálásban azt írom, hogy ily fényes ünnepélt aligha láttak valaha az olymipai istenek az ó világban. Ez pedig nem 0, hanem a legujabb világban és pinczerek által rendezett ünnepel folyosából a következők közöln.

Május hó 18. délután igen nagy farsádságot okozott rendezőinknek a Kür helyiségének feloldásné, mivel a zsiáskot, a nemzeti cocárdáikat és minden, a feloldásieshez szükséges cseccsebecsüket maguk csináltak és állították össze, hogy így is minél kevésbé legyen a kör kötsége. Valóban megérdemlik a dicsereket farsztó munkájukért.

A kör helysége, mely két teremből áll, este nyoloz óra fele már valóságos díszteremkél volt átalakítva. A falakat két feől nemzeti zsiáskól díszíték, a melyeknek oppozitét egy-egy angol zsiáskó képezte, a mi igen gyönyörtl lárványt nyujtott. Továbbá pedig a menyezett az ablakok szóval minden kicsimnye kis hely ki volt czifrázva szinlogok, éló virágok és firtókállal. A kis terem bejárata fölött kevelységként, a „*M. P.*” czimere pompázott, a melyet a kör aléinek festett meg művészesen és fényesen. A mi pedig az asztal fevölt illeti, azt tollal ecetnelli képtelen magyok. Azt az igaz művészunkit, a mi ott álltam, annak leírásához is én szerény szöllennel tértésem gongé. Ezt csak egy éles megfigyelés és e tekintetben nagy praktikalán rendelkezöl irók képtelnek képesek. A tizenhét szemlélyo terített asztal — mert ugyan biztos vendégünk jelentkezett, habár sokkal több kartársok beütköztek a teretkekéi iránt — a legelőcsinább pompával volt felruházva. A középben egy örásí ezüst gyertyatartó, az antik tárgyaknak egy valódi csinos darabja. Az asztal két végén csinos alanvok terjeszték a varázsfényes világosságot minden irányban. Az ezen idősáok gyümöslényét megteríték asztal köztvetlen közölsében két törpe palma, a körül éló virágok, tulipánok, variált árszák, ársváskák, fehér, és piros szegfűk, ársváskák kellemes illatúak, a míg a főhéher árosvon széthirtven virágszirmok látszóttak. A fény, virág és illat között minden területre az illéto vendég neve és az alkalma rendelt étredek voltak téve.

Klöcker Jósef, Bayer Jenő és Fuchs Pál urak, kik a kiszolgálást magukra vállalták,

egyuttal a fogadtatásra is folyton örökdetek a „Vestibule”-ben, hogy az érkező vendékek a „fin de siecle” szerint bevezessenek a díszlakoma színhelyére. *Fransisz Edé* és *Antal Tachler Gyula* és *Dinecs Miklós* urak pedig oly hivatalt vállaltak magukra, mely egyuttal némi kellemességgel is jár. A hölgyeké ugyanígy, a míg vacsora kezdődött, előszórozatták.

Meg kell jegyeznem, mint a finom izlések jól legjobban *Mrs. Dinecs* váli ki, ki „evening dress”-jében jelent meg; valóságos „divinity” az ünneplékeny. Egesztégtől duzzadó szep arczán szende baj ömlött és „*Françoise Coiffure*”-et egy gyönyörtl diadem ékesíté. Alabastrom fehér vállait díszlésekör egy pehelykönnyüségi nyest kömfös fedé, mely tértéltől őt az igyes kezek csukágyan ipartkodtak megszabádní.

Az urak pedig valamennyien fraikban és fehér, kivágott mellényben voltak. A rendezők még ujnyi széles magyar nemzeti szallagok lettek kintíntetve, mely melükét díszíté.

Miután már a vendégek teljes számban jelen voltak, jel adatot a vacsorához. Azonban mielőtt a diner megkezdődött volna frissítók lettek körül hordva, mely sör és sherryből állt. Ez után nyomban a pazarl feldíszítést asztalhoz üték a következők:

Mr. Fenand és Mrs. Fenand, Mr. Fransisz Edé, Mrs. Fransisz, Mr. Fransisz Antal, Mr. Dinecs Miklós, Mrs. Dinecs, Mr. Kiss István, Mr. Tachler Gyula, Mr. Tóth János, Mr. Schieder Ferencz, Mr. Doskóti Mihály, Mr. Bayer Jenő, Mr. Fuchs Pál, Mr. Petrik Béla, Mr. Klücker Jósef, Mr. Böki Imre.

A diner által tréfás dialogus folyt, leg-többnyire angol nyelvén, melynek *Mr. Fenand* vitte a főszerepet, a a hölgyeket annyira elmulattatta, hogy azok a falatozásól teljesen elfelejtékdek. De annak kellesztőbb adaladással nekik fogtak a finom poharakban levő nemes folyadékot üntésén. A diner utolsó fogásánál *Fransisz Edé*, a Kör élöké megnyitotta a toastsok sorát és angolul referált a kör jelenlegi felvirágzásáról, melynek befejezése után magyar nyelven folytatá befejezése az egvény jubileumra vonatkozólag. Az éljenzéses fogadott beszédt után *Dinecs Miklós*, a Kör k. fogott s farsádhatlan tükörra tartott szep, buzdító beszédt magyar nyelven, melynek befejeztével szintén kitört a viharos éljenzés. A utána *Tachler Gyula*, *Kiss István*, egy szöval pedig a ki csak tudott beszélni, az mind toszóztokt és szavalt. *Böki Imre* a saját komponált versét szavalt el. (A verset térsüké miatt jóvó számunkban közöljük.)

Miután a vacsora befejezést nyert, a vendégek a társalgóba kísértették és s éterterem tanczeremé lett alakítva.

Az igazi jó kedv még csak ekkor vette kezdetét. Még áll futottak *Mr. Fenand* újjai a zongora billentyűit, már lehetett látni vagy hat vig kedélytú párnák ékes lejtést tánczát.

A magyar talp alá való csárdás *Kiss István* hedegűje szolgáltatta.

Nagyon szépen folyt le ünneplünk, melynek vége csak a hajnali örökben szándok, a mikor is szep hölgy vendéink szeméből ki lehetett olvasni, hogy pinöroné van szüköségük. Mi eléggé sajnálva láttuk a ritka szep ünneplé évetés és mulatság megszűnését, de mit tehettünk, meg kellett nyugodnunk, hogy „öröké a világ sem áll!”

A vendégek eltávozása után még többben a kör tagjai közül a reggeli 6-7 óráig maradtak, mikor is szévalva távoztak, ki-ki nyugalomra, ki pedig úlszete, elméikéni a megtörténést felett.

Guerrier.

Ki akarja szavát betartani mindög ?

Ki akarja szavát betartani mindög ? 7 és pedig pontosan, ha nem kégy, az a beszédművében illik az forduljon **Misi Zsigára**, az amerikai oroshöz, aki lak Szegeden, Szechenyi-tér 9. sz., a régi Zóteriáiban, a varoslazsa mellett. Út kapható versenyképes szegedun szabott árak mellett, egy föl kiregalozták, pontosan jaro 3—5 évig való jóállásom mellett a néki-küzelítésre cöde szobát ér 8 forintot vagy legújonaabb kivételben 10 frót. Ugy onfora or, az, a mely f ent emített tulajdonságait jól egynekre ezental nélkülözhetenné válik. Az ébreztöl szobára hivatal van az emberiségnek sok kelleméséget megöröni, pl. a ki kárvárta, konyhája, mosásmű, szerelők, a melyek gondoktól mentes az olvasás vagy társasági izalmaba emelnuhi, azonban ékesen ezöten ötöten kis feleség részéről szavát adta, hogy egy bizonyos nyáron pontosan jaro, viharos fogadalmam, mint például ádósok onfora s egyéb kellemes kelleményöknökök vagy kirakatokam vagy sok várkozásmak néi elé, mert szembőlédnek hódoval, adót szavát eléföldi betartani, az meg üthon nagyon kedélyvel, a bizonyos idöre igazítva ébreztöl szobáztát és nyugodan engedték magok passzójának át, addig a bizonyos időre nem kell töröngölni orának a szobáit, minthogy a vendégök hamis járata orának nem hisznék, hanem nyugodtan maradoznak addig, a míg zsebkönyök az ébreztöl órá nem jelenik. Ugyazintén a kinek változó jár le vagy a ki él akar szavát vagy arban vagy gy már idegen helyben van s pontos kórtus maradni, az ébreztöl szobát arra a bizonyos perc és határidőre igazítja, melyre előre-látatlalok szükségé lehet vagy a kinek kedvess találkja (rendez-ves) van kiltatásban vagy látogatást kszálni vagy valamely társaságba járni, azt az ébreztöl szobára élere meghatározó idöre percnyi pontosággal eme kötelezésre figyelmeztet, megszünik az által továbbá az ödi zsebkönyv csomózás, ha valaki emlékeztetni kívánja magát egy tetsző szeren időben, ha pedig emlékeztetni kívánja magát a fontos eseményekre, azt a csoma helyett ezt az ébreztöl szobára teljesíti pontosan, vagy a mi a legkevesebb kelljen; pontos elátással orvosilag kedves betegünk, az ébreztöl szobára eme is figyelemztet vagy pl. bercozóknak, kinek akár, akár meg egy kis szöval, kilyetemenk eszeket át magukat, az előre dőlöt pontok fel-adat vár kezes, mind mind átegedhetik magát a konyelmek hazán és hazón kívül, a ki az ébreztöl szobát megszerzi, melyet kümbölyön oly ólcso árban hozsoktát a t. vasköznapos köze, hogy azt a legkevesebb 400 forinttal megveszerehesse, a nagy forgalom, keszes házson" elsve alapján s hszem, hogy ezen orának előnyos voltát minden kátsádmán ostáyatban hamar be fogják látni a ennek előrévi s az abból származó nyugodtságot és kényelem 8 frót megveszereheköt, valamint sok kellemességet az ólet soránl at kerülsöhét 8 frót s ezen felül még egy mayon ére szerkesztöl, pontosan jaro, ismeret jótállás mellett kiadott szobáink. Egyuttal megirásokat rován a 1. magyoközvetett európai versenyképes ütátés s számkönyv a m. óra, ékes s látszer eladásban és javításban. Pl. egy zsebkönyv 2.10 kót félbör, egy ébreztöl óra 1.40 kótól és 1 füll óra 1.60 kótól félbör, 1 inga óra 5 fróttól félbör, egy rugós tetsző 32 kr. és 52 kr., egy zsebkönyv kesze és tüztől 40 kr., 1 orára egy betűves 30 kótól félbör, 1 kótó betűves gyurmú 40 kr., 1 zsebrészecské 3 börtöl 4 kr., 1 ére szövalvezék 5 kr., egy orákulcs 4 kót, stb. 1 selem szösin 8 kr., 1 óra biztosítás bármennyi érelen 30 kr. evenkent. Lánca 25 kótól félbör, nyaklánc 40 kótól félbör, bröcsök 30 kótól félbör, zwickler 40 kótól félbör, arnykereke fogadó zwickler 5 fróttól félbör, szemüvegek 29 kótól félbör, ezüstbe foglalt 80 kótól félbör, arnykereke foglalt szövalvezék 8 fróttól félbör, valamint das válasszék kümbölyök szövalvezék éreik, ékes ütátésében szegedun szabott árak mellett. Maradök magamat a nagyközség részéről eddig is tapasztalt szives jó indulatba ajánla, változtatás utóléttel **MISI ZSIGARA**, óra, ékeszer-és látszerkeskedés és javító-műhelye Szegeden, régi Zóteriáiban, varoslazsa mellett. Utáds megkülönböztetésül ös lészés ezöten 8 napon belül szivafogadalmak és a fennmált postabölsöké állítam megterítését, valamint az ütánéveti öszök és visszaküldti vagy kívánás szöval az óra beszerzésénél. Ha valakij tárgy javítás szöval ezöten hátróditást és tökéletes visszaküldésövel, visöl a külső, a visszaküldési bölségek szinten engedmet illé, annak a visszaküldési bölségek és az övölésének börtök, a javítás is díjtalán a jótállási ólt tartamára.

Ki akarja szavát betartani mindög ? 7 és pedig pontosan, ha nem kégy, az a beszédművében illik az forduljon Misi Zsigára, az amerikai oroshöz, aki lak Szegeden, Szechenyi-tér 9. sz., a régi Zóteriáiban, a varoslazsa mellett. Út kapható versenyképes szegedun szabott árak mellett, egy föl kiregalozták, pontosan jaro 3—5 évig való jóállásom mellett a néki-küzelítésre cöde szobát ér 8 forintot vagy legújonaabb kivételben 10 frót. Ugy onfora or, az, a mely f ent emített tulajdonságait jól egynekre ezental nélkülözhetenné válik. Az ébreztöl szobára hivatal van az emberiségnek sok kelleméséget megöröni, pl. a ki kárvárta, konyhája, mosásmű, szerelők, a melyek gondoktól mentes az olvasás vagy társasági izalmaba emelnuhi, azonban ékesen ezöten ötöten kis feleség részéről szavát adta, hogy egy bizonyos nyáron pontosan jaro, viharos fogadalmam, mint például ádósok onfora s egyéb kellemes kelleményöknökök vagy kirakatokam vagy sok várkozásmak néi elé, mert szembőlédnek hódoval, adót szavát eléföldi betartani, az meg üthon nagyon kedélyvel, a bizonyos idöre igazítva ébreztöl szobáztát és nyugodan engedték magok passzójának át, addig a bizonyos időre nem kell töröngölni orának a szobáit, minthogy a vendégök hamis járata orának nem hisznék, hanem nyugodtan maradoznak addig, a míg zsebkönyök az ébreztöl órá nem jelenik. Ugyazintén a kinek változó jár le vagy a ki él akar szavát vagy arban vagy gy már idegen helyben van s pontos kórtus maradni, az ébreztöl szobát arra a bizonyos perc és határidőre igazítja, melyre előre-látatlalok szükségé lehet vagy a kinek kedvess találkja (rendez-ves) van kiltatásban vagy látogatást kszálni vagy valamely társaságba járni, azt az ébreztöl szobára élere meghatározó idöre percnyi pontosággal eme kötelezésre figyelmeztet, megszünik az által továbbá az ödi zsebkönyv csomózás, ha valaki emlékeztetni kívánja magát egy tetsző szeren időben, ha pedig emlékeztetni kívánja magát a fontos eseményekre, azt a csoma helyett ezt az ébreztöl szobára teljesíti pontosan, vagy a mi a legkevesebb kelljen; pontos elátással orvosilag kedves betegünk, az ébreztöl szobára eme is figyelemztet vagy pl. bercozóknak, kinek akár, akár meg egy kis szöval, kilyetemenk eszeket át magukat, az előre dőlöt pontok fel-adat vár kezes, mind mind átegedhetik magát a konyelmek hazán és hazón kívül, a ki az ébreztöl szobát megszerzi, melyet kümbölyön oly ólcso árban hozsoktát a t. vasköznapos köze, hogy azt a legkevesebb 400 forinttal megveszerehesse, a nagy forgalom, keszes házson" elsve alapján s hszem, hogy ezen orának előnyos voltát minden kátsádmán ostáyatban hamar be fogják látni a ennek előrévi s az abból származó nyugodtságot és kényelem 8 frót megveszereheköt, valamint sok kellemességet az ólet soránl at kerülsöhét 8 frót s ezen felül még egy mayon ére szerkesztöl, pontosan jaro, ismeret jótállás mellett kiadott szobáink. Egyuttal megirásokat rován a 1. magyoközvetett európai versenyképes ütátés s számkönyv a m. óra, ékes s látszer eladásban és javításban. Pl. egy zsebkönyv 2.10 kótól félbör, egy ébreztöl óra 1.40 kótól és 1 füll óra 1.60 kótól félbör, 1 inga óra 5 fróttól félbör, egy rugós tetsző 32 kr. és 52 kr., egy zsebkönyv kesze és tüztől 40 kr., 1 orára egy betűves 30 kótól félbör, 1 kótó betűves gyurmú 40 kr., 1 zsebrészecské 3 börtöl 4 kr., 1 ére szövalvezék 5 kr., egy orákulcs 4 kót, stb. 1 selem szösin 8 kr., 1 óra biztosítás bármennyi érelen 30 kr. evenkent. Lánca 25 kótól félbör, nyaklánc 40 kótól félbör, bröcsök 30 kótól félbör, zwickler 40 kótól félbör, arnykereke fogadó zwickler 5 fróttól félbör, szemüvegek 29 kótól félbör, ezüstbe foglalt 80 kótól félbör, arnykereke foglalt szövalvezék 8 fróttól félbör, valamint das válasszék kümbölyök szövalvezék éreik, ékes ütátésében szegedun szabott árak mellett. Maradök magamat a nagyközség részéről eddig is tapasztalt szives jó indulatba ajánla, változtatás utóléttel Misi Zsigára, óra, ékeszer-és látszerkeskedés és javító-műhelye Szegeden, régi Zóteriáiban, varoslazsa mellett. Utáds megkülönböztetésül ös lészés ezöten 8 napon belül szivafogadalmak és a fennmált postabölsöké állítam megterítését, valamint az ütánéveti öszök és visszaküldti vagy kívánás szöval az óra beszerzésénél. Ha valakij tárgy javítás szöval ezöten hátróditást és tökéletes visszaküldésövel, visöl a külső, a visszaküldési bölségek szinten engedmet illé, annak a visszaküldési bölségek és az övölésének börtök, a javítás is díjtalán a jótállási ólt tartamára.

Klöcker Jósef, Bayer Jenő és Fuchs Pál urak, kik a kiszolgálást magukra vállalták,

Abrahámovits Mór,

a pinczérseget gyalázó ügynök felhívása.

Nem régi Abrahámovits ügynök a nyilvánosság előtt, az összes pinczérseget meggyalázta. Az ügynök most azokhoz a meggyalázott pinczérkezekhez a következő felhívást bocsátotta ki:

Kartársak! Én, mint a s.-a.-üjheji volt nyugdíjtársaság szerező ügyvezetője és mint pinczér-ügynök, ki veletek minden nap érintkezésben állók, a s.-a.-üjheji és vidéki mozgalmi bizottság engem választott ügyvezetőjének, kérlek tehát bennektek, vagyis mint barátotok, ugyis mint régi pinczér tisztakat, a központi országos pinczér mozgalomhoz minél többet csatlakoztatok. Engem nem vezérel semmiféle önzérek, vagy haszon — csakis a közjó! Hiszen ismeretek már ügybuzgalmammal, a nyugdíj létesítése körül fáradságomat. Ha meg lesz az országos pinczér-gyűlés, az rendezésként ügynök nélkül az elhelyezés kérdései, vagy a mint jónak és udvarosnak látjátok. Én részemről hárszek lehetek, ha szakiparom egyik napjazamosa lehetek és mint volt pinczér veletek dolgozhatok, veletek érezhetek. Szívesen lemondok ügynöki pályámról, örömmel lelékesedél fogok meghajolni az orsz. pinczér-szövetség intézkedése előtt. Sorakozunk minél többen a Kaszár által kibontott zászló alá. Eljen az orsz. pinczér-szövetség!

Abrahámovits Mór, (ügynök.)

a s.-a.-üjheji pinczér mozgalom ügyvezetője.

Most már igazán helyén volna, ha kezdene bennünk tét foglalni az az aggodalom, hogy egyszer csak majd a nap nyugotról fog felkelni és keleten lenyugodni, mert ha már egyszer lehetséges az, hogy egy ügynök, a ki még hozzá Abrahámovits Móriz is, mint a pinczérke jövetélya akar előltűnk jenni, akkor már az az eshetőség sem álmunkra tűnik tavol, hogy a nap tényleg megfordítsa ősi pályáját.

No, de a mint hogy ezt nem akarjuk hiszni, ép úgy nem hiszünk abban a metamorfózisban sem, a mely a farkasból bányírat, vagy a tökből narancsot formáljon, mert ha ez azt hinnék, akkor még igen sok egyéb lehetetlenség kívül az is hinnünk kellene, hogy Abrahámovits idővel át fog alakulni a pinczérkek őszinte emberévé.

Mi tehát sem az egyikben, sem a másikban, de legkevésbé hiszünk az utóbbiban.

De öszintén megvalva, nincs is semmi okunk azt óhajtani, hogy ezen természetellenes átalakulások bekövetkezzenek; jól van az úgy, a hogy van, következetesen jól van az is, ha Abrahámovits Móriz megmarad annak, a mi eddig volt, t. i. a pinczérkek prócájának és megmarad addig az ő méltó gárdájában, a mig majd az az O. P. E. óta ötödik ki csiklandozza.

De különben nekünk egyáltalán a mi ügyünk kivételéhez ő real semmi szükségünk sincs és nem is tartjuk a pinczérkéhez méltónak, hogy az ő ügyeihez az ő nagyon is gyanus tolakodását igénybe vegye, a melyből a lólab úgy hosszan kiűg.

Maradjon tehát Abrahámovits csak abban a légkörben, a melyben most mozog és ne akarjon minden móddal a pinczérkek „Mór"-jává lenni.

Majd mi el fogjuk intézni magunk is a mi jóllinkat.

Ne konpromittáljon tehát bennünket kelletlen közreműködésével.

Bajos dolgok.

S.-A.-Ujhejirol a következő nyilatkozatra kéreztünk fel:

Az »Uj Kor« 35-ik számában megjelent, »Még egy aljas dolog« című közleményre vonatkozólag bátorodunk helyzetgazitással a következő nyilatkozatot közlőreim:

Nyilatkozat.

A kérdésben forgó eset csakugyan megtörtént, de nem úgy, mint a jelzett közlemény mondja, mert arról Abrahámovits Mór s.-a.-ujheji pinczérügynöknek semmi tudomása sem volt, miután beigazolt, hogy azon időben Abrahámovits Mór hazulról valami fizeteli dologban elutazta volt. A kérdéses levelező-lapot nem ő, hanem a volt irnokja, Schreiber Sándor, ki jelenleg az Eisenkraut Mór kassai pinczértügynökél van alkalmazva, Ortartics Mihály akkori Magyar kir. szállodában volt bészolgálja és jelenleg Deesen az Angol szállodában alkalmazott bészolgálja által felbérelve írta, a melynek megtörténte után Abrahámovits Mór fontnevezett irnokjait el is bocsájította.

Hogy a bészolgálát mi indította kérdéses levél írására, az még eddig előltűnk tttok. Ezazért tartozunk jelzett közlemény helyreigazításra.

S.-A.-Ujheji, 1899. május hó 13-án.

Pintér József Cserynécz István főpinczér magy. kir. szállodás.

Schreibner Ferenc szobapinczér.

Fenti nyilatkozatra, annál is inkább, miután aláírók a tény megírása okával nincsenek tisztába, a következő megjegyzést tesszük:

Az a Schreiber irnok kérdéses levelező-lapot bizonyára nem írta volna, ha gazdájára irrodjában a több ilyen hasonló dolgok megtörténést nem látja. Hogy az ügynök irnokjait ép e miatt bocsájította el, arról nagyon könnyen vezethető az a körülmény, hogy Schreiber az ígéretek nagy kapzsi hasznu eszmét már csak azért is, mert bészolgáljai szövetezzett, titokban akarta megvalósítani. Bezzeg ha erről előtte tudtja az ügynökfőnök urat, az elbocsátás okvetlen nem történt volna meg. Mert azt tudniuk kell, hogy egy 100 frtos honorár első sorban mindig Abrahámovits az első, s csak úgy jön az irnokja.

Sorsjegyhúzás előtt.

Czifra nyomasztóság a költöds, szereltem,
Hogy töltelek ráلمان kell, egy órában:
Válmi ... a azaktól, kik oly hű barátai
Szeretettel csigaték odájú álveben.
Oh, mi fájdalom ez, hők szivemnek mélyben,
Ha tudatlank, mint álmunk ki értelek.
A szinó érzékek, — halltam a bícsu szót:
«Költöds sors és élet, Isten elvetelek!»

És Isten hozottok, gond, bi s drága inség!...
Híretek töltelek iz bícsut ezzen,
S alképben, hogy többi gondolji se lesz rótok,
Kivált, ha reményre tejszánt leszen ...
S lánk, akkor mi fény vagy ur lesz belőten,
Oly gazdag, a milyen szegény az imént! ...
Egy királyi kínszeket leszek magy, magy vrom ...
Ha megismerem azt a legfogó nyeresémet!

Vágjat, a szerencse sáros paripáján,
S más előtem látom, hogy rában felém:
Nyergelő! százezerk magyara lóimozon;
S ha nem rászótt sejtök, e kínes mind énnyim.
Az: imé monolgy szép arca szerencsémön,
S még jó mezesse téleim, hogy igyem kiált:
«Bátyj, hát nem látod, hogy tehozott járók...
Mért nem árulák, azt a bícséssé angyalt!» ...

«Ah drága szerencse ur, hogy van szerencsém
Örevedék, úrevedek, míg pedig magyon,
Bárha bínt is a gond, hogy e tengen kínszeket,
Ha majdan meghalok, jaj! kére hánnyom! ...
De semmi a' édes ezem atyámján,
Majd csak teitánk annak rálokhol helyet;
Soha sem kell annak hámbi seléim, bárszony,
Ki daréck néllék is könyeg elhét.»

«Itt van látké tesóm, ki szegény angyalért
Kívándoz napozást is téri magját:
«No bínsz már tesóm, olyan szép teled,
Hogy nem rész magyara tñh kopott genél,
Lesztek nagy jószágod, hát te lesz a gyásd,
S énnek néki járok, hogy ne jőz csak egy angyal.
És édes anyámból kósslyk udvarnokból!
Ki és te aranyos szép bínsz rótok! ...»

Hé! Pári agyavórok? néki részünk telket,
Hét pár tért, s hozzá oki, boronák:
S adnak néki pénzt, hogy ne legyen magyarák
Számoladása ceoni talaktó, tünjék:
Széval: telkes gazdák esámlánk beléle,
S olyan, ha jónek magy a dícséssé telek,
Hogy lőzén bínszünk napj é fogyotok,
A falm kényegéit lakta cerbék! ...

Az a roppant sok pénz jó orszom fel bícsesén!
S termelünk mindent, mi csak hasznolt neel,
Az arany pengékét élre állítjuk ...
Ki tudja, Terakért málor bínszok el?
Hej a szép előhát, lesz a mi magy nem volt,
Olyan dímsónálom, mit ekkor esámlánk:
Egy egész hónapig, míg csak meg se állunk,
Lakodolászunk, és egyre bínszünk! ...

Igaz, háziasolni is kell; Pista tesóm
Egyre bínsz erce, s nem is oly korán
Mondék: Sicsa bínsz, odagy, míg nem bínsz,
Ha mi, mondásunk szeret a bínsz,
Imé, mondásunk culmi ócsém, csakhogy ez a
Háziasodni nem ám oly könnyű dolag,
Sokszor elvették már ettől az én kedveim
A gnyónó barmok s szébe angyalok!

Kinek sorsa jópát mind csak tartogatja,
Elesz annak kírakóglás tejszánt!
Nem jőzén majd ekkor egy sem a világot,
Őt fogunk levali máni üzhelyünk kírsól,
S szép dolag lesz bíz ez, de csak ha az Isten
Térsitáni hangja a bícsú reméget,
És ha balandálást ki találják házoi
Számszor a legeslegfogó nyeresémet! ...

Botos.

Boldogan . .

Boldogan éli keresztül

Egy olyan árt életet,

A ki érdekelten szivvel

Áldtak meg a végelek.

Boldogtalan egy olyan lény,

Ki rabja érzésinek,

Ki egy lyány szemében látja

Mennyét áldósségének.

Én voltam, ki lyány szemében

Láttam tiszta égetet,

Médon által adtam néki

Hítséggel télt szivemet.

S gyönyörködtem a rám önlő

Szép sugaras napfényben,

Hívén, hogy majd bídog leszek

Lelkem tiszta menyében.

Hej! de ez nem tartott soká,

Mért hanyatlott szép napom,

S szivemben boldogság helyett,

Bu maradt és fájdalom.

Tardy Gábor.

Rídenő Dítéré Verem.

Éli: Bend!

Bende: Akarsz valamit mondani?

Éli: Hálód te Bendt, ez az én ügynök roppant érdekes ember!

Bende: Már osztán miből képezed est?

Éli: Hat csak abból, hogy nehány paprika Jancsik nevű koleszilóseintől, hogy azon Paprika Jancsik nevének czikkelve borsot törjön azok orra alá, a kék lha't és a hozzá hasonló ügynököket nem szokták valami különös böcsben tartani.

Bende: Hat oszt' ugy-e te Éli, lha' ügynököl mit kapnak azok a Paprika Jancsik?
Éli: Mit? . . . hat kapnak: Száner peisit és Galambos peceenyit? Csaj(uaf)a(aj)os sziral nyakon öntött és jó megaprikázt' szegedi rozsdás paprikával.

Bende: Te Éli, mi a bajod, hogy olyan halász szint éhött arczulod?

Éli: Duhos vagyok az igazgatósságotól.

Bende: Te és igazgott. No, ezen ugyancsak nevetnem kell!

Éli: No, pedig nem igen nevelthsz, mert téged is csak úgy ki tud hozni sodronyoból lha', a ki azt írta Czaj(uaf)a(aj)os nevében Abrahámovits kollegájáról, hogy annak azoan állítása a pinczereköl — hogy azók egy illetlen és szeméretlen caburé — olyan fényes igazság, mint a habország zajló tenger hullámaiból kiálló szikla! . . .

Bende: Ha — ha — ha . . . (és nem bírja munkáját folytatni a nevetéstől.)

Éli: Meg jobban felindulva.) No, ugyan ezen nincs mit nevetnem, mert egy ilyen szemtelien valódon és legaljabb dolgot lapba kitenni, csak egy erkölcsöse elzüllött ember telt ki. Mert azt kinyomatni aljasság vagy örülség? Megértétek Bendi! (s Bendi majdnem atszaaja haragos tekintévével.)

Bende: Már szinte könyez a zokogó nevetéstől.)

Ugyan má' te Éli, hat lha' csak nem izhat rosszat egy ügynök kollegájáról?

Éli: (Hirtelen kiderült arczal.) Ah igaz. Látod-látod, majd elfeledtem, hogy azt az ostobaságot lha' ügynök, — ügynököl szerkesztette!

Karbi — arbi — arbi üzenetek:

Kartársink. Kaszás, lha' és Abrahánovits ügynökök mozgalmat indítottak egy az ő zenik jarasa után O. P. E. alakítására. Fontos ügyünkbe ajánlják a Duna, Tisza ugyasitán minden Bégaparti kartársaink, hogy ezen fenki nevi ügynökökre az se hederezzetek. Tudjátok ugyis, hogy öltök mit lehet várni. — Olyan söskálcsézé a megélt kávéhoz, minán én O. P. E. ezmen. Kaszás emléket adott országos ügynöki egyesület akarnak alakítani. Ha fellévesök, röprezük a hírmunkáridőkök zaklának bennetek, forduljatok mi hozsánk felvilágosítást, mit azt szolgálat kész örömmel megadjuk Tineitek.

Szeretők kartársink!

Elekés Elia és Bekessé Bendeusz

(Éli és Bende s. k.)

Szerkesztői üzenetek.

Denezs, Kiss, Lomid. Levelek mentek: a szent caült — följé helyezni mindennek, s az elvököt soha el nem tándórnó, és mindnyájunkért és mindnyájunk együtt! (Üdvözléteink.)

Kiss A. Bpest. A hitát helyrehozatal, a városértök községet. Legei dolgot mindenk szivesen veszi.

K. Ujvidek. Jutte-programm? Ertesités ment. Jelvény megpisgertük, régi harcost kitörök. Szives üdvözléteink.

B. V. Kasza. Köszönök a sorokért. Lelle miánk, mink ott. Öszinte elismerés a tiszta szándékért. — Levél jün!

Kalmar F. Koltovszár. Aprópó — szóit a papapó, s korvápiált télt bison nyakába fordult . . . Ha egy kis örom volt, annak má vege. A kérdeszetre tüzetes levél felvilágosítás s az akták jökök. Üdv!

Veszpremi R. Társaság. Összetököt ostobaságukat a szellem öhajs szerint elintérták.

Gombis P. Tömösvár. Levél mögött, valása az irányba fogj möni, ide is, oda is. Üdvözléteket ádtatok, mire koma mögött Hegyhátot, a ki még akor is „Julius de Primer“ corpus delictijével volt elfogva. Üdv!

Oppetz J. Nyugd. igyben levél jün. Az elmara diás részlet utantáclására is helyre hozható.

Nyomatott Schulhof Károly

Kiadóhivatali iszenetek.

Pongrácz Lajos Szatmár. Grosz Sándor, Baltauf Károly és Wéber Béla.

Ausländer Gyula Herkulesfürdő. Boldner Ferenc, Illtás Nándor.

Büssesály J. Bpest. Nagpel [Sándor, Bajkóta József arak részéről küldött elői. díjak brévetkek s az köszönnetük mellett ezennel itt nyugtatjuk.

Egy eladó üzlet,

mely áll: kávéház, vendéglő, 3 izlesezen berendezett szoba, fedett kuglizó, szep verenda és mellette egy közel 100 tagból álló Casinóból, családi okok miatt azonnal eladó.

A vételhez 6000 forint szükséges azok az csakis keresztényeknek ajánlható.

Czím a kiadóhivatalban.

Ritka

alkalom. Szegzárdon egyedüli kiranduló hely, konkurencia nélkül, azaz egy nyári, mint teli vendéglő, a vasút tözsomszédságban és a városi ut mentén, mint restauráció, hol a vonat 6-7 szor naponta közeledik, 804 néyszögöl kert, bejárata setatt előtt, diszkapuval, a kert bekerítve fehérral festett díszkerítéssel, benne 250 darab díszfa, nagy kioszkál, fedett kuglizó, hátkörma és jégverem, tancshely, 2 szelmére való hajóhinta azonkívül 4 szelmére való forgóhinta.

Éz epület áll két nagy szoba, nagy konyha, egy teli és egy nyári söntes, nagy üvegzett folyoso, mosokonyha, 3 pincze. Majlisök évente mind itt tartának 8—10 szor. melyekben 1200—1500 személy vesz részt. 50—600 szelmére való legfinomabb berendezés, beteges miatt 12000 frtert azonnal eladó. Estefél 800 frt biztosíték mellett az egész berendezés együtt 700 forint ér berért több evre kiadó.

Bővebb felvilágosítással szolgál

Mutsenbacher Ödön Szegzárdon.

Kávéház átvétel.

Van szerencsem igen tisztelt kartársaim b. tudomására hozni, hogy az eddigi TÖTH ENDRE ur által birt szegedi

MILLENIUM-kávéházat,

mely a Kárász-utczában van, f. é. május hó 1-én átvételtem.

Kitünő hideg és meleg kávéházi italok és a legjobb kiszolgálásról biztosítsa, magamat és üzletemet tisztelt kartársaim páforgásába ajánlva maradtam

Szeged, 1899. évi május havában.

Kartársi tisztelettel

Bergl József kávé.

Különlegességi czipésmühely RÉVAY F.

SZEGEDEM,

Kelemen-utca 4,

Haggenmacher-sörccsarnokkal szemben.

Vidiki megrendelések egy ócska czipő beküldése után pontosan esközöltetnek.

■ Husz évi óta élismerit szállítója a pinczer uraknak. ■

Billiárd golyó gyár SINGER ANTAL Budapest, Ferenczik bazára. Bolt 13. szám. Országzség elismert dominók, elefant osont golyók, dákok és sakk legolecsőbb bevásárlási forrásá. Dominók

Egy 40,000 lakossal bíró, meg-e szék helyén levő SZÁLLODA melyben 28 vendégszoba, egy nagy tancsterem, 2 kisebb terem, fürdő, a hazban és kitiño kenebb éterem van, 44 aboenessel, ezenkívül 40-100 irtig éterem-forgalom. Az üzlet összes berendezése a legmodernebb és kizsáletesebb az 1898. októberben lett újja rendezve. Évi forgalom 60—80 ezer forint. Még 6 évi bérlet van hátra. Évi bérösszeg 500 forint. Az üzlet 8000 frtert más vállalat miatt azonnal eladó.

Kasszonbérbe kiadó üzlet. Egy 33 ezer lakossal bíró alföldi városban, családi okok miatt, igen előnyös feltételek mellett egy üzlet kiadó.

Az üzlet áll: éterem, kávéház és vendégszobából. — Azonkívül van meg négy szoba, utó vendégek számára. A kávéház előtt, minán a fő-utczán van, nyári idényen át korzó használhat. Az üzlet évente (a mit jelenlegi tulajdonosa költségvén kimutatt) elad: 340 hektó sürt, 180 hektó bort és 80 hektó palinát. Évi haszonbér 1800 forint. Az üzlet három évvel kevesebbe nem vehető ki, többre azonban igen. Czím a kiadóhivatalban.

Korpássy József férfiszabó. Szeged, Kárász-u. 16. Legolecsőbb áron készit a legjobb szövetekből a legújabb divatu ruhákat. Minden számla összegéből 2 százalékot engedményezök a létesítendő O. Pinczer-Egyesület részére.